

Hvordan valget kan vindes: Vær sikker på at 'hvis' sker

5. august (EIRNS) – Tilbage i februar, 2017, næppe to uger efter at Præsident Donald Trump var taget i ed som præsident, udtalte Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, at Trump kunne blive den største præsident i USA's historie, hvis han fulgte op på sit løfte om at skabe samarbejdsorienteret forhold med Rusland og Kina, og at arbejdede med disse og andre nationer om det Nye Silkevejs-projekt, for at fremkalde et Nyt Paradigme af økonomisk udvikling for hele menneskeheden, på linje med det beskrevet af Lyndon LaRouche i hans dokument af 08.06.2014, "Fire nye love for at redde USA nu! Ikke en mulighed, men en nødvendighed".

Den Britiske Imperium genkendte dette samme potentiale i Præsident Trump og tog en offentlig ed om, at de aldrig ville tillade noget som helst i den retning at ske – at en anden periode for Trump måtte forhindres for enhver pris, som det blev udtrykt af det engelske overhus i december, 2018. Briterne, med deres Obama-administration, samt andre aktiver, skabte den infame "Russiagate" løgn ud af den tynde luft, for at prøve at sænke Trumps præsidentskab. Den store "Rusland-Rusland-Rusland"-løgn – at Rusland havde hacket den Demokratiske Nationale Komité's computere, for at give valgsejren til en "medsammensvoren" Trump – er nu blevet miskrediteret vidt og bredt, og med den stadige aktivitet fra LaRouchePAC, Bill Binney, Roger Stone og andre, kunne den bryde sammen hvert eneste øjeblik. Men de samme britiske imperie netværker har nu opdigtet den store "Kina-Kina-Kina"-løgn – at Kina er årsagen til COVID-19-pandemien, som de eksporterede og er ansvarlige for millioner af dødsfald – for at sikre at verdens to største økonomier ikke samarbejder for at sætte en stopper for den globale pandemi og

fortsætte derfra til reorganisering af hele det globale, bankerotte finanssystem.

Udenrigsminister Mike Pompeo har haft den førende rolle i at udbrede Kina-Kina-Kina-løgneren – samt de destruktive handlinger baseret derpå – og Præsident Trump selv har delvist adopteret dette, i det mindste i offentligheden. Som en konsekvens er de amerikansk-kinesiske relationer ved at løbe ud af kontrol, som hver side eskalerer tonen i meningsudvekslingen. På samme tid er pandemien og den økonomiske krise også ved at løbe ud af kontrol, og skaber præcis den slags omstændigheder, som briterne søger for at sikre at Trump taber valget i november.

I denne tynde strategiske atmosfære offentliggjorde det halvofficielle kinesiske dagblad, *Global Times*, d. 31. juli, en leder, som var et tydeligt signal af en ny slags, som, hvis han ønsker at vinde valget i november, tilskynder Præsident Trump til, ikke at skyde skylden for forværringen af COVID-19 og den økonomiske krise i USA på Kina og andre, men burde i stedet konfrontere disse kriser direkte gennem et samarbejde med Kina. "Lav justeringer tidligere," skrev de, og "slutte sig sammen med Kina".

Helga Zepp-LaRouche tog tilbuddet op i går.

Hun kommenterede at "lederen i *Global Times* er perfekt. Amerikansk-kinesisk-samarbejde angående pandemien er måden hvorpå den strategiske diskussion opløftes til en fælles tilgang. Dette må gøres for at skabe det miljø, således at et hastetopmøde mellem de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråds (P5) kan afholdes senest i september, for at diskutere nødvendigheden af en ny økonomisk og sikkerhedsarkitektur for planeten". Helga Zepp-LaRouche fortsatte ved at advare at "hvis tonen i den nuværende meningsudveksling forværres, vil vi ikke være i stand til at have et topmøde overhovedet eller, hvis vi gør, vil det ikke være en succes. Den strategiske situation løber hurtigt ud af kontrol, ikke kun hvad amerikansk-kinesiske

relationer angår, men ligeså i andre relationer. Præsident Trump har ingen intention om at føre krig, men i det nuværende miljø med før-krigs-retorik, og det Britiske Imperiums hensigt om at fremprovokere konflikten, kunne enhver fejlberedning føre til krig.

Denne stilling er langt værre end de fleste mennesker er klar til emotionelt at acceptere. Vi må rette op på dette og få regeringer og befolkninger til at vågne op til den eksistentielle trussel frembragt af pandemien og chokbølgerne som kommer fra den".

Zepp-LaRouche understregede at "dette er den eneste måde hvorpå Trumps valgsejr kan sikres. Grupper for og imod Trump må i samme grad indse, at krisen må konfronteres og overvindes før valget. Vi har brug for et internationalt kor af nationer, der kræver et sådant samarbejde, særligt mellem USA og Kina. Vi har brug for et stigende antal af stemmer for et P5-hastetopmøde. Som jeg ofte har sagt kan Trump blive en af de største amerikanske præsidenter, *hvis* han tager de nødvendige skridt. Det er vores ansvar at sørge for at dette '*hvis*' rent faktisk sker".

Ambassadør

Jacques

Bacamurwanko, fhv. ambassadør fra Burundi til USA opfordrer til at rense Lyndon LaRouches navn

Et brev fra Helga Zepp-LaRouche den 8. juni 2020

Som reaktion på den forfærdelige forbrydelse, der blev begået i Minneapolis, modtog vi følgende meddelelse fra ambassadør Jacques Bacamurwanko, tidligere ambassadør for den afrikanske nation Burundi i USA. Lad hans erklæring anspore dig til at underskrive og cirkulere underskriftsindsamling for frifindelsen af Lyndon LaRouche:

"Jeg vil meget gerne nævne, at protestaktivisterne efter Minneapolis politibetjentens afskyelige drap på George Floyd bør gøres bekendt med, at det er det samme antiamerikanske system, der var ansvarlig for 'stranguleringen' af Lyndon LaRouche, Jr. Lyns hals blev bogstavelig talt kværket af den samme bande hvide racister, der ikke ønskede, at han udøvede sin ret til at stemme, bevæge sig rundt eller rejse udenlands.

"Den gode nyhed er, at denne morderiske bande ikke formåede at stoppe udbredelsen, vidt og bredt, af LaRouches frihed og idéer."

"Verden af i dag ville være friere, hvis hr. Trump med en historisk præsidentiel befaling, underskrevet i Det ovale Kontor, kunne formå de antiamerikanske gangstere til at fjerne deres knæ fra Lyndon LaRouche 'hals'."

"Det er, hvad vores vedholdende forsvar og globale støtte for 'at rense LaRouches navn' faktisk indebærer. Hvis LaRouche fik fuld oprejsning, ville menneskeheden indlede en smuk æra med bæredygtig dialog for fred, borgerlige rettigheder og socioøkonomisk udvikling".

Jeg kunne ikke være mere enig i disse magtfulde ord fra ambassadør Bacamurwanko.

De bedste ønsker,

Helga Zepp-LaRouche

POLITISK ORIENTERING den 23. januar 2020: Finanskapitalen i Davos dikterer grøn omstilling – Trump vil fremtidsoptimisme i stedet

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Dokumentation:

I stedet for klimaovertro:

H.C. Ørsteds videnskabelige metode

fra arkivet i anledning af 200 år for Ørsteds opdagelse af
elektromagnetisme

**POLITISK ORIENTERING den 29.
august 2019:
8 uger til Brexit –
Finansverden ønsker digitale
penge og økofascisme
for at udskyde krak –
Grønland: Geopolitisk
kamplads eller
omdrejningspunkt for
økonomisk og videnskabeligt
samarbejde?**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Indhold:

4 uger til hard Brexit

Grøn fascisme

G7 i Frankrig: Ingen løsning på finanskrisen

Iran: muligt gennembrud?

Italien: Von der Leyens kup

Hong Kong: destabilisering af Kina

Grønland: militarisering af arktis, eller samarbejde om økonomi og forskning?

Jackson Hole centralbanker møde: Elektronisk valuta i stedet for dollar? Paradigmeskifte, hvor centralbankerne trykker de penge markedet behøver?

Klimahysteri: "hockey stick"-model ophavsmanden tabte en retsag

Rumkapløb igang

Trump i FN: Institutionerne har fejlet – vi skal gøre alle nationer store

Leder fra LaRouchePAC 25. September 2018 – Præsident Donald Trump talte på FN's Generalforsamling i dag. Efter at have taget æren for sine bedrifter igennem de første to år – især udvidelsen af produktion og jobskabelse i USA – udvidede han derefter sit "gør Amerika stort igen"-slogan, idet han gentagne gange understregede den afgørende betydning af hver nations kultur og værdier i forhold til at skabe fred og udvikling internationalt. Som han sagde med hensyn til narkotikabanderne og menneskehandlerne i Latinamerika: "I sidste ende er den eneste langsigtede løsning på migrationskrisen at hjælpe folk med at skabe en mere håbefuldfremtid i deres hjemlande. Gør deres lande store igen"

I over 50 år har Lyndon LaRouche identificeret den krise, som menneskeheden i det 20. århundrede, og stadig i dag, står over for, som den fortsatte eksistens af de nedarvede imperialistiske institutioner, der er oprettet og ledet af (og til fordel for) det britiske imperium og dets finansielle institutioner. Dette omfatter den elendige WTO (World Trade Organisation), der håndhæver "frihandelspolitikker", der tjener til at fastholde de tidligere koloniserede nationer i evig fattigdom, og sikre at de aldrig opnår industrialisering. Det omfatter sådanne imperialistiske domstole som Den Internationale Straffedomstol (ICC), der udelukkende anvendes til at straffe de afrikanske og andre udviklingslandes ledere, der nægter at følge diktaterne fra deres tidligere koloniale herrer. Det omfatter mange af FN's agenturer, der udgiver sig for at være håndhævere af "menneskerettigheder", men som faktisk bruges til at retfærdiggøre økonomiske og militære indgreb mod suveræne stater under Tony Blairs imperialistiske "ansvar for at beskytte"-doktrin (R2P, Responsibility to Protect, red.)

Efter 16 år med Bush og Obamas underdanighed til London er der endelig en præsident, der har modet til at gå i lag med disse institutioner og at insistere på, at menneskeheden kan gøre det bedre. Ligesom præsident Trump har fastholdt sin insisteren på, at USA skal være venner med Rusland, har også hans åbne afvisning af den britiske "globalisering" – der er oprettet for at opretholde imperiet – gjort briterne og deres aktiver i USA, som kører det britiske kupforsøg mod præsidenten, rasende. Deres panik er tydelig, da den åbenlyse britiske rolle i kupforsøget, der fra starten af blev identificeret af LaRouche og EIR, ikke længere kan skjules. George Papadopoulos, et af målene for Muellers undersøgelse, tog i sidste uge bladet fra munden, og sladrede om briterne og deres "Five Eyes"-kontrol over kuppet mod Trump. I mandags sagde den tidligere amerikanske statsanklager for Washington DC, Joseph DiGenova, på WMAL-radiostationen, at "Storbritannien er centrum for konspirationen om at ramme

Donald Trump, Carter Page og George Papadopoulos", alt imens han pegede på både MI6 og GCHQ, som han identificerede som "Storbritanniens hoved-efterretningsoperation".

Trump har decideret forkastet frihandelspagterne, fupnummeret med "global opvarmning", ICC, "menneskerettigheds"-mafiaen og den imperialistiske opdeling af "øst mod vest"- alt sammen skabt af imperiet, for at påtvinge diktater fra London og Wall Street over suveræne nationers rettigheder. Forsvaret af disse rettigheder, som var frugten af den Westfalske Fred og den europæiske renæssance, kræver den endelige afslutning på imperiet og den geopolitiske tænkning, som ligger bag.

LaRouches 'Politiske Action Committee' afholdt i dag en demonstration i forbindelse med FN's Generalforsamling, og bød delegerede fra hele verden velkommen med en smuk plakat, der bar teksten: "Salige er Fredsmagerne" med billeder af Trump, der udveksler håndtryk med Vladimir Putin, Xi Jinping og Kim Jong- Un. I sin tale undsagde Trump Iran, idet han hævdede, at de er sponsorer for terror og undertrykker deres eget folk. Det skal genkaldes, at Trump i sin tale sidste år ved samme FN-begivenhed skældte ud over "Rocket Man" Kim Jong-Un som en trussel mod menneskeheden. Dette er Trumps stil. I et tweet i dag sagde han, at Irans præsident Hassan Rouhani ikke havde accepteret hans invitation til at mødes, men at "han måske gør det en skønne dag i fremtiden – jeg er sikker på at han er en helt igennem elskværdig mand." Præsident Rouhani sagde i sin tale, at dialogen er mulig og nødvendig, samtidig med at han forkastede Trumps afvisning af JCPOA. En sådan dialog er nødvendig hvis den betændte krise på tværs af det såkaldte Mellemøsten skal løses – ikke stykke for stykke, men i vidt omfang, inklusiv den syriske krise og den israelsk-palæstinensiske konflikt. Dette ville fratage briterne deres primære 'hanekampplads', ligesom den koreanske fredsproces har forpurret de imperialistiske bestræbelser på at tvinge asiatiske nationer og andre til at "vælge side," frem for at slutte sig sammen i Ånden af Den Nye Silkevej.

LaRouchePAC-demonstrationen uddelte også appellen: “Lederne for USA, Rusland, Kina og Indien skal skabe en ny Bretton Woods!” Appellen identificerer den ventede eksplosion af den finansielle boble i Vesten, samt den voksende panik i Europa i takt med at EU selv falder fra hinanden. Trump fortsætter med at sammenblende aktiemarkedet med den reale økonomi, hvilket vil komme tilbage og hjemsøge ham, især hvis børsboblen eksploderer før det afgørende midtvejsvalg – en fare, som briterne muligvis beslutter at fremprovokere netop af den grund. Det kunne løses, hvis Trump handlede nu sammen med de andre nationer i “Fire-Magts”-gruppen og andre, der vælger at deltage, og indkaldte til en Ny Bretton Woods-konference for at gennemføre den nødvendige internationale omorganisering af finanssystemet i henhold til Hamiltons principper, som præsenteret i LaRouches foreslåede fire love.

Det Nye Paradigme: Et nyt koncept for udenrigspolitik LaRouchePAC Internationale Webcast, 30. marts, 2018

Vært Matthew Ogden: God eftermiddag. Det er den 30. marts, 2018; Langfredag.

Hvis man ser på begivenhederne i verden i løbet af de seneste to uger, kunne man sige, at, på den ene hånd, er vi meget tæt på krig; at truslen om krig er alvorligt forøget. Men på den anden side kan man også sige, at muligheden for en reel, permanent, holdbar fred er meget tæt på. I realiteten er begge disse udsagn sande. Jeg mener, at denne kendsgerning viser os

sandheden omkring, hvor, vi står i historiens forløb. Vi er usikkert anbragt på en knivspids og balancerer mellem to, modsatrettede paradigmer, som ikke kan sameksistere. Der er paradigmet for geopolitik og krig, og som desperat forsøger atter at gøre sig gældende på den transatlantiske scene netop nu; men så har vi også det modsatte paradigme for win-win-samarbejde og fred gennem økonomisk udvikling. Det er det Nye Paradigme, der vokser frem og fejer hen over planeten. Det er præcis dette Nye Paradigmes succes, der har sat den geopolitiske gruppering her i det transatlantiske område i alarmtilstand. Det viser os også, at det er absolut nødvendigt, at folk af god vilje, inkl. LaRouche-bevægelsen her i USA og internationalt, intervenserer for fred, og for det Nye Paradigme.

Her følger resten af webcastet i engelsk udskrift:

On the one hand, you have this incredible provocation from Mad Theresa May, or as she's being called "Theresa Mayhem"; a very appropriate nickname. She's trying to rally an international war coalition. She's going from a very weak government that was on the verge of collapse three weeks ago, to now; she's probably casting herself in the image of Margaret Thatcher, or even her image of Winston Churchill. However, while an unprecedented number of countries have fallen into lockstep behind the UK in expelling these Russian agents, the more interesting thing is how many countries did not do so. Including nearly a dozen European countries, which include Austria, which sees itself as a bridge between Europe and Russia; Belgium, the seat of the EU government interesting; Bulgaria; Cypress;

Greece;

Luxembourg; Malta; Portugal; Slovakia; Slovenia. Then on top of

that, you have Japan – a major US-UK ally; but also under the recent years under Abe's government, an ever-increasingly close

relationship with Russia. Then, even New Zealand, which is the most fascinating of them all. New Zealand is a member of the so-called Five Eyes, which is the intelligence sharing group comprised of the United States, the UK, Canada, Australia, and New Zealand. There was an article in the {Guardian} saying this

was a huge surprise that New Zealand, which they characterize as

Lilliputian, would go against the diktat that came from Theresa

May in London.

So, you can see that this is a very precarious and dangerous situation, and that continues to play out. But on the other hand, take a look at the extremely promising developments towards

actual peace and towards averting nuclear war which are now occurring on the Korean peninsula. While the geo-politicians would have you believe that second only to Russia, China is the

biggest global threat that we have to face right now; or perhaps

even more so. The reality is that China has played a key role in bringing Kim Jong-un to the negotiating table. This is closer

to a real peaceful settlement of this crisis than we've seen in

many years. The crucial factor in this has been the close personal relationship that was forged between President Xi Jinping of China and President Donald Trump here in the United States. So, in an absolutely surprising development which caught

the entire intelligence community here in the United States – for one – by surprise, Chairman Kim Jong-un made a personal trip to China; travelling by special train to Beijing on March 25th. He stayed in the official government guest house, and had a series of meetings stretching over the course of three and a half days from March 25th to March 28th, meeting with Chinese President Xi Jinping in Beijing’s Great Hall of the People. They engaged in very serious talks. According to reports, this is the first time in his seven years as President of North Korea that Kim travelled outside of the country. Now, what President Xi Jinping said, as was reported in Chinese media about this meeting during the summit that he had with Kim Jong-un, he said, “The basics of the traditional friendship between China and North Korea were founded and nurtured by the elder generations of leaders of both countries. This is our invaluable heritage.” Then, Kim Jong-un, who is slated to meet face-to-face with President Trump of the United States within the coming weeks in the next month or so, said that he is ready to conduct this high-level dialogue with the United States. He said, “The issue of denuclearization of the Korean peninsula can be resolved, if South Korea and the United States respond to our efforts with goodwill. It will create an atmosphere of peace and stability, while taking progressive and synchronous measures for the realization of peace. It is our consistent stand to be committed to denuclearization on the peninsula, in accordance of the will

of late President Kim Il-Sung and late General Secretary Kim Jong-Il.

According to reports, Kim also told Xi Jinping that North Korea is ready to make some pretty reforms to its domestic economic policy. He's ready to further open up to a market economy, along the lines of what China has done over the past couple of decades, going back to Deng Xiao-ping; what is called

"socialism with Chinese characteristics". Also, the reports are

that China, coming out of this meeting, agreed to invest in and

expand North Korea's two major ocean ports; one on the west coast

of North Korea in Nan Pao, and one on the east coast in Wonsan.

What President Trump had to say following this summit between Kim Jong-un and President Xi Jinping, he posted on twitter. He said, "Received a message last night from Xi Jinping

of China that his meeting with Kim Jong-un went very well and that Kim looks forward to his meeting with me. In the meantime

and unfortunately, maximum sanctions and pressure must be maintained at all costs." But I think this shows you very clearly that this is a joint project between President Trump and

President Xi Jinping personally. This is an example of the kinds

of benefits that the world can gain if major nations such as the

United States and China work together towards these common ends.

Now, let me play you a clip from Helga Zepp-LaRouche's international webcast from yesterday, where she addressed the very positive outcome that is developing there on the Korean peninsula.

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: Oh, I think this is the absolute overwhelming event, happening this past week. Because the Western mainstream media are again so ridiculous. They were saying, "oh, these two dictators meeting..." and so forth, but this is very, very good, because obviously, both Xi Jinping and Kim Jong-un recalled the long friendship between the two countries, North Korea and China, and Kim Jong-un, in particular, promised to carry on policy in the tradition of his father and other relatives in the past. He basically promised that he wants to work towards the denuclearization of the Korean Peninsula, provided that this offer is being met in an atmosphere of peace and constructive attitude. Obviously, North Korea will need security guarantees; without that, he probably will not give up the nuclear weapons. But the fact that he first went to China, and then is going to meet with President Moon Jae-in from South Korea, at the end of April, and then, in all likelihood, with President Trump in May, that means that one of the most dangerous possible points for a World War III scenario could be peacefully resolved.

And, you know, the fact that, as contacts were telling us in South Korea, this whole thing had an economic dimension to it. China – according to these sources – is going to build ports in North Korea on the east coast and the west coast, and also

obviously, the whole question of the extension of the Belt and Road Initiative, involving South Korea, North Korea, Russia, and China, – that is the framework within which one can get a really stable development.

So Trump immediately made a tweet, where he said he got a phone call from President Xi Jinping, who told him that the meeting went very well, and that he is extremely optimistic, looking forward; that unfortunately the sanctions [against North Korea] have to be maintained until the problem is resolved, but that he is absolutely looking forward towards this coming summit.

So I think this is {really} good, and it shows you that if you have back-channels and in this case, you had everybody involved, – Trump, Xi Jinping, Putin, but also Abe from Japan –

so this really shows that if you have this kind of diplomacy and negotiation, there is no problem on this planet which cannot be solved by people who have a good will. And I think everybody should be very happy about this development.

OGDEN: So, exactly as I said, that is a testament that there are major crises on the planet which cannot be resolved unilaterally, but if we have this kind of great powers relationship, these kinds of crises can be confronted, and can be resolved. Crises that have hung over our heads for decades. This relationship between China and the United States through this close personal relationship between Xi Jinping and President

Trump is already paying dividends, as you can see in the case of this Korean peninsula here, and the possibility of not just positive effects abroad, but very positive effects here at

home

is also very real if we continue to cultivate this special great

powers relationship between China and the United States.

Now, despite all the talk of trade war, etc., there are very interesting openings for joint Chinese-US investments and cooperation in development projects right here in the United States. This, of course, is right along the lines of exactly what LaRouche PAC has been campaigning for in terms of the United

States joining this New Paradigm, joining the New Silk Road, and

also exactly what Lyndon LaRouche has addressed in his Four Economic Laws for drastically upgrading the productive powers of

the US labor force and lifting the United States to a much higher

platform of high-technology development. This can be done with

this kind of US-Chinese relationship. So, some of the very interesting US to China, China to US relationships, some news on

that front over just the last few days. Some US Republican Senators – Senator Danes from Montana, Senator Grassley from Iowa, Senator Johnson from Wisconsin, Purdue from Georgia, and Senator Sass from Nebraska – all were in Beijing just a few days

ago this week on March 27th, where they had a meeting with Premier Li Keqiang. The Senators called the United States-China

relationship “one of the most important bilateral relationships

in the world.” So, this is very interesting, especially coming

from Republicans in the US Senate who have been taking a very anti-China line up to this point. Of course we see contrary voices, such as Marco Rubio, who is accusing every Chinese

student in the United States of being a secret Chinese spy.
But
this trip is interesting, and it comes from Senators who are
mainly from the so-called Farm Belt. I think the involvement
of
Senator Grassley is interesting, because of Terry Branstad's
roots in Iowa. Terry Branstad, former Governor of Iowa; now
the
ambassador to China.
Also, we had news of the mayor of Miami-Dade County in
Florida, Mayor Carlos Jimenez, who just returned from a visit
to
China, where he led a delegation of 50 elected officials and
business leaders from Florida. He met with the mayor of
Shanghai, who stated to Mayor Jimenez, "The bilateral
relationship between China and the United States is the most
important. It will affect the well-being of the people from
both
countries and the world's peace and prosperity as well." So,
interestingly, exactly the same wordings that came out of that
communiquÃ© from the five US Senators, that the China-US
bilateral relationship is one of the most important bilateral
relationships in the world. The mayor of Shanghai also made
the
point very correctly that this is a win-win; the well-being of
the people of both countries – the United States and China –
can benefit out of this kind of bilateral relationship; but
also,
the world's peace and prosperity as well. So, this is exactly
along the lines that Helga Zepp-LaRouche has been making and
has
continued to make this week, as we will see.
Also – this is very interesting – the Governor of Alaska,
Governor Bill Walker, has announced that he will lead a trade
delegation to China in May; which interestingly, he first
proposed during his January 2018 State of the State address.
This is has been subsequently worked out, so this is another

state along the lines of what Governor Jim Justice in West Virginia has been discussing. Jim Justice, in his State of the State, obviously discussed the importance of these \$80 billion Chinese investments into the state of West Virginia. Now, you have Governor Bill Walker from Alaska. This does come in the wake of Governor Walker personally hosting President Xi Jinping last April in Anchorage when President Xi was flying back from Florida, where he had his meeting with President Trump at Mar-a-Lago on his way back to China; where he took a brief opportunity to visit Governor Walker in Anchorage, Alaska. Then on November 8, 2017, Governor Walker was the only governor to accompany President Trump on his delegation for the so-called "state visit plus" to Beijing, where one of the deals that was signed out of the \$300 billion of deals and memoranda of understanding, one of the deals that was signed was a \$43 billion China investment and purchase deal for an 800-mile Alaska gas pipeline. Also, there were important commitments made for liquefied natural gas sales. But this pipeline project which is now being very much emphasized by Governor Walker, is being characterized by the CEO of the Alaska Gas Line Development Corporation – one of the parties in this memorandum of understanding – is being characterized as having the potential of "turbo-charging" the Alaskan economy. So, these are states that have been on the margins and are some of the poorer states. West Virginia for sure, Alaska very isolated, who are now developing these relationships with China and are becoming gateways for the Silk Road spirit to enter into the United States. This is exactly what we've been discussing in

terms of the crucial importance of the role that China can play;
these mutual investments and joint projects that China is willing
to assist in building here in the United States. And just the idea of the United States joining this wave of mega-projects which is sweeping the globe and upgrading our infrastructure from
the point that it's now reached, which is a very sorry state of
disrepair and deterioration that has come from decades and decades of disinvestment.
President Trump was in Ohio just yesterday, where he was speaking to a room full of union members and building trades workers. The point of his trip was to address his so-called infrastructure plan. We know that there are many deficits when
it comes to the actual content of what Trump has proposed, but Trump in this speech made it clear that he is still very clear in
terms of what the urgency of the problem here in the United States is when it comes to infrastructure. And also the image of
the United States as a nation of builders, and reclaiming the legacy that we had over centuries that we were the premier building nation in the world. Our infrastructure was second to
none, and other nations were coming to the United States to try
to emulate what we had accomplished. So, I'd like to just play a
couple of excerpts from President Trump's address in Ohio yesterday, and you'll see that this infrastructure debate is still very much on the front burner. It desperately needs the kind of input that the LaRouche movement is uniquely positioned
to make.

PRESIDENT TRUMP

: We will breathe new life into your very run-down highways, railways, and waterways. We'll transform our roads and bridges from a source of endless frustration into a source of absolutely incredible pride. And we're going to do it all under budget and ahead of schedule. You ever hear those words in the public world? Under budget and ahead of schedule. We have other things. Nearly 40% of our bridges were built before – think of this – before the first Moon landing. You go to some countries, they're building bridges all over the place; all over you have bridges going up. One particular country, I won't use it because they're friendly to me, they weren't friendly to us as a nation, but now they're friendly; they're building 29 bridges. We don't build bridges like that very much anymore. A little bit, every once in a while. But our roads are clogged, we have average drivers spend 42 hours every year stuck in traffic, costing us at least \$160 billion annually. Our mass transit systems are a mess; they're dilapidated and they're decayed. Nationwide, we average 300 power outages per year; compared to just five per year in the 1980s. A total mess. In recent years, Americans have watched as Washington spent trillions and trillions of dollars building up foreign countries while allowing our own country's infrastructure to fall into a state of total disrepair. We spent – and I was against it

from

the beginning – they try and say “Well, maybe not â!” I was against it from the beginning. And by the way, we’re knocking the hell out of ISIS; we’ll be coming out of Syria like very soon. Let the other people take care of it now. Very soon, very

soon we’re coming out. We’re going to have 100% of the Caliphate

as they call it, sometimes referred to as land; we’re taking it

all back, quickly, quickly. But we’re going to be coming out of

there real soon; we’re going to get back to our country where we

belong, where we want to be.

But think of it. We spent, as of three months ago, \$7 trillion – not billion, not million – \$7 trillion with a “t”; nobody every heard of the word trillion until ten years ago.

We

spent \$7 trillion in the Middle East. We build a school, they blow it up; we build it again, they blow it up. We build it again, it hasn’t been blown up yet, but it will be. But if we want a school in Ohio to fix the windows, you can’t get the money. If you want a school in Pennsylvania or Iowa to get Federal money, you can’t get the money. We spent \$7 trillion in

the Middle East. And you know what we have for it? Nothing. Stupid! Stupid! But we spent \$7 trillion, but we barely have money for the infrastructure. For most of our history, American

infrastructure was the envy of the world – true. Go back 30, 40, 50 years. They would look at us like – now, we are like in

many places a Third World country. It’s an embarrassment!

And

we’re the ones that had the imagination and the drive to get it

done, but we've got that again. Other nations marveled as we connected our shores with transcontinental railroads and brought power to our cities that lit up the sky like no other place on Earth, and build mile after mile of interstate highways to carry American products all across the country and around the globe. Nobody did it like us! We dug out the Panama Canal; think of that! Thousands of lives were lost to the mosquito, to the mosquito – malaria. We dug out the Panama Canal. We transformed our skylines with towering works of concrete and steel, and laid the foundation for the modern economy. To rebuild this nation, we must reclaim that proud heritage – have to reclaim it. And we're on our way. We must recapture the excitement of creation, the spirit of innovation, and the spark of invention. We're starting! You saw the rocket the other day, you see what's going on with cars. You see what's going on with so much. NASA, space agency, all of sudden it's back, you notice? It was dormant for many, many years. Now it's back, and they're doing a great job. America is a nation like you, of builders. It's a nation of pioneers, a nation that accepts no limits, no hardship, and never ever gives up. We don't give up! We don't give up. Anything we can dream, you can build. You will create the new highways, the new dams and skyscrapers that will become lasting monuments to American strength and continued greatness. You will forge new American steel into the spine of our country. You will cement the foundation of a glorious American future, and you will do it all with those beautiful American hands. Powerful hands, powerful

heart, and powerful American pride, right? Powerful American pride.

But you're the ones who are truly making America great again. We're going to work together. We're going to work with

the state of Ohio, we're going to work with everybody. And we're

going to bring our country to a level of success and prominence

and pride like it has never ever seen before. Thank you, and God

bless America. Thank you. Thank you very much.

OGDEN: So you can see, the commitment truly is there. This is obviously what got President Trump elected in the first place.

He's back in Ohio, back in the industrial heartland. That commitment to the reindustrialization of the United States, the

reclaiming of the legacy of the great manufacturing power and returning to that image of the United States as the envy of the

world in terms of builders. He cited the transcontinental railroad connecting the sea to the sea, ocean to ocean, stretching across the United States. The Moon landing, so many

other things that the United States accomplished. Now, in his words, there are parts of the United States that literally have

come to resemble a Third World country. So, the commitment is there.

The program is exactly what LaRouche PAC has issued. This is the Four Laws economic program, and that's why it's so indispensable that this pamphlet is circulated across the country, and that this is studied by people in the United States

everywhere. This should be the material which is being used by

these trade delegations that are travelling to China. Alaska, Miami-Dade County, West Virginia; all of these states, all of these local government officials, all of these governors, all of

these Senators and Congressmen. If they really want to figure out what is the policy that the United States should be discussing, this is the source material. This is what they should be studying. You are the ones who play the critical role

in getting it into their hands and communicating the ideas that

are contained in this pamphlet.

The way that this is going to happen, and this is exactly what Lyndon and Helga LaRouche have been addressing from the standpoint of the New Silk Road becoming the World Land-Bridge and the United States becoming part of this New Paradigm of development and mega-projects. One very interesting development,

which is really just a continuation of what has been discussed by

numerous officials coming out of China, and really was originated

by Helga Zepp-LaRouche and the LaRouche movement when she went to

the Belt and Road Initiative forum last Spring, along the lines

of China actually converting their US Treasury bonds that they hold into equity in a national infrastructure bank here in the United States and putting that money in terms of credit into allowing the United States to capitalize such an infrastructure

fund; and to build these great projects that you heard President

Trump discussing.

So, let me just say, this week, as publicized by CGTN, which is the China Daily global television network, an organization called the Center for China and Globalization has reiterated

the

idea that the only pathway towards stability in terms of US-China

trade relations, and evening out this so-called trade deficit, the only pathway should be based on joint economic initiatives and joint investments. Instead of tit-for-tat tariff retaliation

this way and that way, the Center for China and Globalization

–

according to CGTN – said that China should continue ten measures

that it should take to foster US-China trade ties. They recommend, in addition to adjustments that should be made in areas such as lifting excessive limits on high technology exports

to China, and various other aspects. The two most important steps that they propose here are the following: 1. “Consider the

establishment of an investment fund to help the United States upgrade its infrastructure, capitalizing on China’s advanced technology and expertise in the field.” 2. “Enlist the participation of American companies in Belt and Road projects as

third party partners.” So again, the establishment of an investment fund where China can invest in the upgrading of US infrastructure, and also contribute its significant expertise that it has developed in terms of the projects that China has built over the last 10-15 years. Then, two, enlist American companies in Belt and Road projects as third party partners. So, in other words, the United States and US companies actually join China as third party partners in some of these development projects in other countries. Why could the United States not be participating as joint investors and joint partners

in some of these fantastic rail projects that China has been building in Africa, for example? Or some of the water projects,

or some of the power projects? And this kind of win-win relationship between the United States and China could then benefit both China and the United States, but also benefit the world. So, in this way, China can continue to adhere to their professed goal of long-term stable economic and trade relations between the two nations, but also third party partners can also benefit.

So, that's what was proposed by this organization – the Center for China and Globalization. And emphatically, this is not a new idea. In fact, this idea comes directly from what the

LaRouche movement has been discussing in terms of America's future on the New Silk Road. So, this is a very significant opportunity, and despite the fact that everything you're hearing

right now is trade war, tariffs, tit-for-tat, and so forth, President Trump even in that speech in Ohio that you just heard,

praised what China has been able to accomplish in terms of these

marvels of infrastructure. Bridge building, so forth and so on,

over the recent years. It's exactly that spirit, the spirit of

the New Silk Road that the United States must emulate right now.

We see some very interesting potentials around that sort of development. Again, as I said, these are the dividends of the close personal relationship that President Trump and President Xi

Jinping have forged. And it's our job to continue to develop things along that path.

So, let me conclude here by playing another clip from Helga Zepp-LaRouche's webcast from yesterday, where she addresses this

proposal for the United States joining the Belt and Road Initiative as a third party partner in development projects abroad, and also this idea of Chinese investment through an infrastructure bank or similar investment fund in infrastructure

projects here in the United States. So, here's this clip from Helga Zepp-LaRouche.

ZEPP-LAROUCHE

: Well, there is actually a very interesting response from China, where the Prime Minister Li Keqiang made a proposal: He said, rather than reducing the trade

deficit by imposing tariffs, which would end up in a trade war,

and nobody would be the winner in the end, he said, the other way

to resolve the trade deficit would be to increase the volume of

trade, and that way you could have also joint ventures between the United States and China and third countries. And that is obviously the approach which we have been proposing for a very long time.

There was also an extremely productive approach being discussed on CGTN, the China Global Television Network, where they said that the United States and China should start a dialogue about infrastructure, and that Chinese investors could

invest in the development of infrastructure in the United States,

through a fund. Now, this is a proposal which we have been pushing from way back, saying that China has these very large US

Treasury reserves, which if they just sit there, don't do anything good. But if they would be invested in the infrastructure inside the United States, through an

infrastructure bank or some other mechanism, it could help to solve the financing problem which President Trump clearly has; given the fact that presently what is available in terms of funding, is very far from the \$1 trillion he had mentioned during the election campaign. And the American Society of Civil Engineers had said what is needed is not \$1 trillion but actually \$4.5 trillion; and some experts have even said, in order to get modern infrastructure in the United States, you need \$8 trillion in investment.

So, I think there is a situation where you could get rid of the trade imbalance by really using the Chinese expertise in high-speed train systems and other infrastructure. And what we have shaping up from the Schiller Institute was this idea to do exactly in the United States what China has been doing and will complete by 2025, or even 2020, to connect all its major cities through fast train systems. Now, obviously the infrastructure in the United States is in terrible shape and needs urgent repair, most of it is almost 100 years old or even older. So this would be an approach to really resolve this on a higher level. I think many people should discuss this, and there are already many forces in the United States who have opened channels with their Chinese counterparts. The governor of West Virginia, the mayor of Houston, Texas, the governor of Alaska. Naturally people in Iowa are very tuned in, because the former Iowa Gov. Terry Branstad is U.S. Ambassador in Beijing. So there are

actually other alternatives than going into a trade war, which nobody would really benefit from.

[T]he world has reached a point where we {have} to overcome geopolitics. Because if, at this point, the United States, or the West in general, would go into the Thucydides Trap, take the rise of China as a reason to go into war and confrontation, this could very easily be the end of all of humanity, so we have to find a different way. And China has said

many times, they do not want to surpass the United States and replace with a unipolar world order, but they want to be in a new

alliance of sovereign countries, and have the idea of the one humanity first.

And I think this is a new concept of foreign policy, and people should study it and relate to it, rather than going for the rather uninformed opinions of such people as Marco Rubio, who

is on a rampage against anything Chinese. But it really is not going to work, because the rest of the world is very happy with

what China is doing, and I think it would be for the absolute benefit of humanity if the United States and China could find a

way to cooperate in their mutual interest.

OGDEN: So there, as Helga Zepp-LaRouche said, it would be of the absolute benefit of the people of the United States and of

China and the benefit of all humanity, if these two countries can

find a pathway towards cooperation in their mutual interest.

In

fact, that's the reality with all countries. This is the point

of the idea of a great powers relationship. Russia, China, India, the United States; and that really is the foundation of exactly what this idea of a new win-win paradigm of relations

between nations is. There are problems to be overcome; there are disagreements that will invariably occur; there are conflicts that different nations must resolve. But all of these can be resolved by elevating the dialogue to a higher level, and to look at what the common challenges are and what are the avenues of the common benefit that all nations can work together towards this idea of a common destiny for mankind.

So, we're out of time right now. As I said in the beginning, if you looked at it in one way, you would say the possibility of war is very near at hand. But if you look at it in another way, you say the possibility of a New Paradigm of peace and mutual development is also very close at hand, and is right there for the taking. It is all that much more necessary that those of us who have this perspective and understand that the big picture – events on the ground are being dictated and are being driven by this fight; by this struggle between two mutually opposing paradigms. The geopolitical paradigm, that has brought us to the threshold of this kind of war situation; but also, this New Paradigm of economic development and mega-projects. And the offer, that we will assist you, not expecting something in return, not trying to impose our will on you; but just from the standpoint that this kind of cooperation is in our mutual benefit. It's up to us and it's up to the elected leadership here in the United States on all levels, to gain that perspective and to look for those avenues of mutually beneficial cooperation and win-win relationships that can build

the bridge from now into this future in which the New Paradigm is dominant.

So, as I said, we have the material which you need, which is in the contents of this Four Laws pamphlet. This is "Lyndon LaRouche's Four Laws; The Physical Economic Principles for the Recovery of the United States: America's Future on the New Silk

Road." This was originally printed many months ago, but it remains highly relevant and a very timely intervention that we can use to educate our fellow Americans according to this potential for the dividends of the New Paradigm of win-win cooperation and economic development. With that perspective in

mind, we wish you a Happy Easter, and we thank you for tuning to

larouchepac.com. Please stay tuned, and we'll see you on Monday.

Præsident Trump ringer til Putin for at diskutere strategisk samarbejde og muligt møde

20. marts, 2018 – I samtale med reportere under sit møde i dag i det ovale kontor med den saudiske prins Mohammad bin Salman, annoncerede præsident Donald Trump rask, at han havde ringet til den russiske præsident Vladimir Putin tidligere på dagen for at lykønske ham med hans valgsejr og foreslå, at de to skulle mødes »i en ikke for fjern fremtid« for at diskutere,

hvordan de i fællesskab kunne forhindre et våbenkapløb, blandt andre afgørende spørgsmål.

Som præsidenten forklarede: »telefonsamtalen havde også at gøre med det faktum, at vi sandsynligvis vil mødes i en ikke for fjern fremtid, så vi kan diskutere våben, diskutere våbenkapløbet. Som I ved, så har han erklæret, at det, at være i et våbenkapløb, ikke er så godt. Det var lige efter valget – en af de første udtalelser, han kom med.

Vi vil bruge \$700 mia. i år på vores militær, og meget af det er, at vi fortsat vil være langt stærkere end nogen anden nation i verden.

Vi havde en meget god samtale, og jeg regner med, at vi sandsynligvis vil mødes i en ikke så fjern fremtid for at diskutere våbenkapløbet, der er ved at komme ud af kontrol, men vi vil aldrig tillade nogen at have noget, der blot nærmer sig det, vi har. Og ligeledes for at diskutere Ukraine og Syrien og Nordkorea og forskellige andre ting«, sluttede han.

De amerikanske medier, både i »anti-Trump« CNN og »pro-Trump« Fox News versionen, viste deres britiske stamtavle ved at gå bersærk mod Trump, for at tale med Putin.

Kremls udskrift af samtalen var i overensstemmelse med ånden i præsident Trumps rapport om de to ledes diskussioner, inkl. at omtale interessen i at øge det økonomiske samarbejde.

»Donald Trump lykønskede Vladimir Putin med hans valgsejr i præsidentvalget. Lederne talte til fordel for at udvikle praktisk samarbejde inden for forskellige områder, inkl. bestræbelser på at sikre strategisk stabilitet og bekæmpe international terrorisme, med særlig vægt på betydningen af koordinerede bestræbelser for at forhindre et våbenkapløb«, rapporterede Kreml.

»Ordvekslingen om økonomisk samarbejde afslørede en interesse i at styrke det. Energi blev særskilt diskuteret.

Problemet med Syrien blev diskuteret, såvel som også den interne krise i Ukraine. Der var en erkendelse fra begge sider af nødvendigheden af at gøre hurtige fremskridt mod opnåelse af afgørelser.

Der blev udtrykt tilfredshed med den begrænsede reduktion af spændinger omkring Koreahalvøen. Det hensigtsmæssige i at fortsætte med konstante bestræbelser for at løse situationen ved fredelige, diplomatiske midler blev understreget.

Det aftaltes at udvikle yderligere bilaterale kontakter i lyset af ændringerne i det Amerikanske Udenrigsministeriums lederskab. Muligheden for at arrangere et møde på topniveau fik særlig opmærksomhed.

Generelt var samtalen konstruktiv og forretningsmæssig, med fokus på at overvinde de akkumulerede problemer i de russisk-amerikanske relationer», sluttede det.

Foto: USA's præsident Donald Trump ringede i dag til præsident Vladimir Putin for at lykønske ham med valgsejren i søndags. Her ses de to ledere under G20-topmødet i Hamborg, 7. juli, 2017.

**For at overvinde
dødkulturen,
må der komme en
renæssancebevægelse;**

USA må tilslutte sig Bælte & Vej

Leder fra LaRouche PAC, USA, 28. feb., 2018 – I dag adresserede Helga Zepp-LaRouche den globale, strategiske situation og den nationale debat, som det nylige skoleskyderi i Florida har udløst i USA, med følgende udtalelse:

»Der er to udviklinger, som oligarkiet er utilfreds med. Den ene er, at den kinesiske præsident Xi Jinping vil forblive efter år 2020 for at sikre, at Bælte & Vej-transformationen af verden og Kinas udviklingsmål frem til 2020, 2035 og 2050 går fremad på bedst mulig måde. Og den anden er, at Donald Trump har meddelt, at han genopstiller til præsidentvalg i 2020. Og jeg er fuldstændig sikker på, at begge disse begivenheder vil gøre visse mennesker ekstremt utilfredse – hvilket er en god ting.«

Zepp-LaRouche identificerede de to baner, verden står overfor.

»Den ene er en meget optimistisk bane med hensyn til Bælte & Vej Initiativets potentiale for at transformere verden. Den anden bane er, at dele af Vesten stadig lider under det, guvernøren fra Kentucky har kaldt en 'dødskultur'. Som VIPS-whistleblower Coleen Rowley for nylig udtalte, så er dette, i det mindste for en stor del, resultatet af en politik for evindelig krig. Man kan i realiteten sige, at både de voldelige videospil og masseskoleskyderierne indirekte eller direkte har været et resultat af disse evindelige krige – hvilket gør det absolut klart, at vi må have et Nyt Paradigme.

På den optimistiske side går Bælte & Vej hurtigt fremad, og det er opmuntrende for alle, der kender til det. Det er også vigtigt, at der finder et meget signifikant præsident-til-præsident-diplomati sted. Den seneste udvikling er, at det kinesiske politbureauemedlem Liu He kommer til USA i fem dage

til intensive diskussioner med Trump-administrationen om spørgsmål om økonomi og handel. Dette kommer kun to uger efter, at statsråd Yang Jiechi var i USA. Så denne personlige dialog mellem Trump og Xi er ekstremt vigtig.»

Zepp-LaRouche mindede om den pointe, som en kinesisk kommentator er fremkommet med, nemlig, at Bælte & Vej er en irreversibel tendens, og de lande, der ikke ønsker at komme med om bord, vil ende med at stå og kigge på kabyssens baglygter, når den forlader stationen. »Dette er en meget opmuntrende dynamik; og jeg mener, at den kendsgerning, at både Trump og Xi vil blive om bord, er ekstremt gode nyheder.»

Dernæst adresserede Zepp-LaRouche efterspillet af skoleskyderiet i Florida i USA. »Der er afgørende tegn på en omstilling. Som Kentuckys guvernør Matt Bevin udtalte, så har dette intet med skydevåben at gøre; det har til gengæld alt at gøre med den absolut morbide dødkultur, man ser i nutidens sangtekster, film osv., og det er, hvad vi må ændre. Selvfølgelig talte guvernør Bevin ikke om løsningen, nemlig at få en opløftende, klassisk kultur, som ville vaccinere børn mod dette. Men det er i det mindste en begyndelse, og han opfordrede til en national debat om problemet.»

Fr. Zepp-LaRouche opfordrede til, at LaRouche-bevægelsen spiller en central rolle i denne diskussion.

»Stigningen i selvmord, nedgangen i den forventede levealder, alt dette er resultatet af en manglende vision og det rædselsfulde paradigmeskift, der har fundet sted i USA, især i de seneste 50 år efter JFK's død.

Som VIPS-whistleblower Rowley sagde, så er henved 1.800 film blevet produceret med hjælp fra Pentagon og CIA, og hvor man har sindsforstyrrede veteraner fra krige i udlandet, der har PTSD (posttraumatisk stress-syndrom), og så går amok i skydeorgier. Dette er, hvad Lyndon LaRouche adresserede i sin udtalelse efter Littleton-skyderiet. Efter dette har der været

31 skoleskyderier med dødelig udgang i USA. Og nu, efter Florida-skyderiet, har der været 50 rapporterede tilfælde [af trusler] om dagen»,

sagde hun med henvisning til rapporten fra 22. feb. fra Educators School Safety Network.

Dette fremkalder chokvirkninger i befolkningen, rapporterede hun, hvilket kræver, at en løsning på denne krise må fremlægges. Men denne diskussion og denne løsning, formanede hun,

»kan ikke være begrænset til kun ét enkelt spørgsmål. Hvorfor finder dette kup mod Trump sted? Hvorfor står Det britiske Imperium bag? Hvorfor går efterforskningerne i Kongressen nu efter dette? Og hvorfor er det, at Trump spiller en potentielt ekstremt vigtig, strategisk rolle? Dette er alt sammen en del af det samme billede, og det må tackles som en helhed.

Vi må sige til folk, at den eneste måde, hvorpå denne dødkultur kan overvindes, er at løfte befolkningen op, atter skabe forbindelse til USA's bedste traditioner og bevæge sig ind i et Nyt Paradigme for et win-win-samarbejde med kinesernes tilbud om at gå med i Bælte & Vej Initiativet. Dette betyder naturligvis at gennemføre Lyndon LaRouches Fire Love, og det betyder, at folk intensivt må studere den økonomiske metode, som LaRouche har udviklet.

Vi må optrappe i denne retning og virkelig forstå, at dette er et historisk øjeblik, hvor en stor del af det, der finder sted, og en endnu større del af vores organisations aktivitet og succes, er afhængigt af den subjektive faktor.

Det er en stor ting, men det kan gøres!«,

konkluderede Zepp-LaRouche.

Foto: *Helga Zepp-LaRouche kort før sin optræden på et engelsksproget TV-dialogshow under sit besøg på Bælte & Vej*

**Schiller Instituttets Venner
stiller op i
kommunalvalget. Briterne og
finans-
markederne frygter Trump –
Hvad sker der
når Trump besøger Kina?
POLITISK
ORIENTERING, 5. okt., 2017.
Inkl. del 2**

»Verden er i den grad præget af et helt utroligt potentiale for menneskeheds videre færd, her på Jorden og ude i det store univers, der omgiver os. Samtidig, så er vi også – på grund af, at der er en gammel magtstruktur [kan ikke høres] – jamen, så er vi også i en farlig tid, hvor det kan gå helt galt. Hvor vi lever med en aktiv trussel om, at disse galninge i den gamle garde kan finde på at udrydde menneskeheden i en atomkrig. Det er noget, man må forholde sig til og ikke lade sig terrorisere af det, så man bliver paralyseret – man skal måske synge lidt mere; ha' lidt input for sjælen, så man ikke går helt i baglås – og så skal man ellers holde fokus på, hvad der er muligt, og hvordan vi intervenserer til gavn for de

kommende generationer i at sikre, at vi i USA og i Europa får et skifte fra det gamle, defekte paradigme, som vi stadigvæk er præget af, og som etablissementet i den grad forsøger at fastholde; og så en overgang til et nyt og langt bedre paradigme, som indebærer en bedre fremtid for hele menneskehedens befolkning.» ...

2. del:

»Drag ikke udenlands i søgen efter uhyrer at ødelægge«. **LaRouche PAC Internationale** **Webcast,** **22. sept., 2017.**

I sin berømte tale til Kongressen advarede John Quincy Adams om, at Amerika »drager ikke til udlandet i søgen efter uhyrer at ødelægge«, men snarere respekterer »andre nationers uafhængighed samtidig med at bevare sin egen ... og afholder sig fra indblanding i andres anliggender«. Et ekko af denne principerklæring fra John Quincy Adams kunne i denne uge høres i præsident Trumps tale til FN's Generalforsamling, hvor han reelt erklærede afslutningen på politikken for regimeskifte og en unipolær verdensorden, som har domineret de seneste to administrationer, og erklærede, »Vi forventer ikke, at forskellige lande skal være fælles om de samme kulturer,

traditioner eller endda regeringssystemer« og opfordrede til »en verden af stolte, uafhængige nationer, der ... gør fælles sag i den største fælles interesse for os alle: en fremtid med værdighed og fred for befolkningen på denne vidunderlige Jord«.

Men præsident Trump modsagde imidlertid sig selv i selvsamme tale og opremsede bogstavelig talt et litani af ikke mindre end et halvt dusin »uhyrer, der skulle ødelægges«, fra Nordkorea til Iran, til Cuba, Venezuela og Syrien. Denne dobbelthed, som man ikke kan karakterisere som andet end »En fortælling om to taler«, som indeholdt det bedste og det værste, reflekterer den kamp, der nu raser, om dette præsidentskabs sjæl. De positive elementer af denne tale, som åbenlyst reflekterer en hældning mod at arbejde sammen med nationer som Kina og Rusland, må omfavnes. Men de andre, meget destruktive aspekter må opgives og summarisk afvises, og erkendes som det, de er: forsøg på at køre af sporet, det positive potentiale for et nyt system med win-win-relationer, udført af dem, der af geopolitiske grunde er imod det fremvoksende, nye paradigme for fred gennem økonomisk udvikling, som eksemplificeres af Kinas politik for den Nye Silkevej.

Vært Matthew Ogden: Godaften; det er 22. sept. 2017. Tak fordi I lytter til vores ugentlige, strategiske webcast her fra LaRouche PAC.

I denne uge har vi set FN's Generalforsamling samles i New York City. Lad mig begynde aftenens udsendelse med at citere en stor, amerikansk præsident, statsmand og diplomat, hvis 250. fødselsdag vi fejrer i år: John Quincy Adams sagde det følgende i sin berømte tale til Kongressen den 4. juli, 1821: »Amerika udråbte for menneskeheden de umistelige rettigheder, som er menneskets natur, og de eneste lovlige fundament for regering. I forsamlingen af nationer ... rakte Amerika det ærlige venskabs, den ligeværdige friheds og den generøse gensidigheds hånd frem til dem. Hun har ... respekteret andre

nationers uafhængighed og samtidig hævdet og bevaret sin egen. Hun har afholdt sig fra indblanding i andres anliggender, selv, når konflikterne har været over principper, som hun holder sig til, som til den sidste, vitale dråbe, der når hjertet ... Hvor som helst standarden for frihed og uafhængighed har udfoldet sig, eller vil udfolde sig, dér vil hendes hjerte, hendes velsignelser og hendes bønner være ... Men, *hun drager ikke til udlandet i søgen efter uhyrer, der skal ødelægges*. Hun er en velynder af frihed og uafhængighed for alle. Hun forfægter og advokerer kun sin egen. Hun vil anbefale den almene sag gennem sin stemmes udtryk og sit eget eksempls venlige sympati. Hun ved meget vel, at, ifald hun melder sig under andre faner end sin egen, er det end fanen for udenlandsk uafhængighed, ville hun involvere sig, så hun ikke kunne vikle sig ud, i alle krigene født af interesse og intrige, af personlige griskhed, misundelse og ærgerrighed, der antager frihedens farver og tilraner sig en frihedens standard ... Hendes politiks fundamentale grundsætninger ville umærkeligt skifte fra frihed til magt. Båndet på hendes pande ville ikke længere gløde med frihedens og uafhængighedens uudsigelige pragt; men ville i dets sted snart blive erstattet af et imperialt diadem, der med falsk og uren glans udsender de skumle stråler af herredømme og magt. Hun kunne blive verdens diktator: hun ville ikke længer være herskeren af sin egen ånd.«

Denne principerklæring fra John Quincy Adams, som blev holdt for næsten 200 år siden, og som på mange måder var forudvidende på grænsen til det profetiske i sin advarsel; denne tale bør udgøre grundlaget for vores udenrigspolitik som republik, og er faktisk fortsat i centrum for spørgsmålet og fred og krig den dag i dag. Det er i forhold til denne erklæring, at vores ledes udtryk, siden dengang og frem til i dag, for amerikansk udenrigspolitik må måles og sammenlignes.

Her følger engelsk udskrift af resten af webcastet:

Now, let us shift our focus to the speech which President Trump delivered at the United Nations General Assembly on Tuesday of this week. I don't think that there's any other way of characterizing what President Trump had to say other than to call it "The Tale of Two Speeches". In some respects, it could be seen as the best of all possible speeches; but in other respects, and in a very large way, very substantially so, it was the very worst of all speeches. As Helga Zepp-LaRouche said, it was almost as if he delivered two completely separate and contradictory speeches at once. One thing that's very clear for the observer, is that there are many opposing interests at work in this administration, and that there's a fierce policy war ongoing right now behind the scenes for the very soul of this Presidency. It's one which it is our responsibility to be very clear-eyed about, to understand what the factors involved here are, including the ongoing political coup attempt against this Presidency from inside many of the institutions of our own government. But also to articulate the fact that this war is

ongoing, with sobriety and clarity. And we must do this if we are indeed intending to allow the very positive potential which

is reflected in this speech, to defeat the very negative tendencies which are also very clearly present.

So, let's take a look first at the positive elements of this speech. Granted, if you've only been reading the Western media

accounts, you might not have been exposed to many of the parts which you are about to hear; and you might be very ignorant of the fact that there was a very substantially positive aspect of

this speech. For those who were there in the assembly hall listening to the speech, and then for you who are viewing this webcast right now, you might be surprised at the positive and hopeful and clear-headed tone which began this speech. One which

is perhaps very reminiscent of some of the statements that you just heard John Quincy Adams make in that speech from almost 200

years ago.

What I'd like to do for you, is just play about seven or eight minutes of the beginning of President Trump's speech to the

United Nations General Assembly.

PRESIDENT DONALD TRUMP

: To put it simply, we meet at a time of both of immense promise and great peril. It is entirely up to us whether we lift the world to new heights, or let it fall into a valley of disrepair.

We have it in our power, should we so choose, to lift millions from poverty, to help our citizens realize their dreams, and to ensure that new generations of children are raised free from violence, hatred, and fear.

This institution was founded in the aftermath of two world wars to help shape this better future. It was based on the vision that diverse nations could cooperate to protect their sovereignty, preserve their security, and promote their prosperity.

It was in the same period, exactly 70 years ago, that the United States developed the Marshall Plan to help restore Europe.

Those three beautiful pillars – they're pillars of peace, sovereignty, security, and prosperity.

The Marshall Plan was built on the noble idea that the whole world is safer when nations are strong, independent, and free. As

President Truman said in his message to Congress at that time, "Our support of European recovery is in full accord with our support of the United Nations. The success of the United Nations

depends upon the independent strength of its members."

To overcome the perils of the present and to achieve the promise of the future, we must begin with the wisdom of the past.

Our success depends on a coalition of strong and independent nations that embrace their sovereignty to promote security, prosperity, and peace for themselves and for the world.

We do not expect diverse countries to share the same cultures, traditions, or even systems of government. But we do expect all nations to uphold these two core sovereign duties: to

respect the interests of their own people and the rights of every

other sovereign nation. This is the beautiful vision of this institution, and this is foundation for cooperation and success.

Strong, sovereign nations let diverse countries with different values, different cultures, and different dreams not

just coexist, but work side by side on the basis of mutual respect.

Strong, sovereign nations let their people take ownership of the future and control their own destiny. And strong, sovereign

nations allow individuals to flourish in the fullness of the life

intended by God.

In America, we do not seek to impose our way of life on

anyone, but rather to let it shine as an example for everyone to

watch. This week gives our country a special reason to take pride

in that example. We are celebrating the 230th anniversary of our

beloved Constitution – the oldest constitution still in use in the world today.

This timeless document has been the foundation of peace,

prosperity, and freedom for the Americans and for countless

millions around the globe whose own countries have found

inspiration in its respect for human nature, human dignity, and

the rule of law.

The greatest in the United States Constitution is its first

three beautiful words. They are: “We, the people.”

Generations

of Americans have sacrificed to maintain the promise of those words, the promise of our country, and of our great history. In

America, the people govern, the people rule, and the people are

sovereign. I was elected not to take power, but to give power to

the American people, where it belongs.

In foreign affairs, we are renewing this founding principle of sovereignty. Our government's first duty is to its people, to

our citizens – to serve their needs, to ensure their safety, to

preserve their rights, and to defend their values.

As President of the United States, I will always put America first, just like you, as the leaders of your countries will always, and should always, put your countries first. [Applause.]

All responsible leaders have an obligation to serve their own citizens, and the nation-state remains the best vehicle for

elevating the human condition. But making a better life for our

people also requires us to work together in close harmony and

unity to create a more safe and peaceful future for all people.

The United States will forever be a great friend to the world, and especially to its allies. But we can no longer be taken advantage of, or enter into a one-sided deal where the United States gets nothing in return. As long as I hold this office, I will defend America's interests above all else.

But in fulfilling our obligations to our own nations, we also realize that it's in everyone's interest to seek a future where all nations can be sovereign, prosperous, and secure.

America does more than speak for the values expressed in the United Nations Charter. Our citizens have paid the ultimate price

to defend our freedom and the freedom of many nations represented

in this great hall. America's devotion is measured on the battlefields where our young men and women have fought and sacrificed alongside of our allies, from the beaches of Europe to

the deserts of the Middle East to the jungles of Asia.

It is an eternal credit to the American character that even after we and our allies emerged victorious from the bloodiest war

in history, we did not seek territorial expansion, or attempt to

oppose and impose our way of life on others. Instead, we helped

build institutions such as this one to defend the sovereignty, security, and prosperity for all.

For the diverse nations of the world, this is our hope. We want harmony and friendship, not conflict and strife. We are guided by outcomes, not ideology. We have a policy of principled realism, rooted in shared goals, interests, and values.

OGDEN: So, that was the beginning of President Trump's speech to

the United Nations General Assembly. As has been reported, immediately afterwards in a press conference, Foreign Minister Sergey Lavrov of Russia responded very favorably to that aspect

of the speech. As he said, "I think it's a very welcome statement, which we haven't heard from an American leader for a

very long time." This is true, in this aspect of the speech;

because what you just heard from President Trump was essentially

a declaration that the policy of regime-change was over. He

said, we're looking for a coalition of strong and independent

nations that will be sovereign nations, but will exist in

shared

security, prosperity, and peace. So, an end to the so-called “unipolar” world. He said, “We do not expect diverse countries

to share the same cultures, traditions, or even systems of government.” He said we should “let diverse countries with different values, different cultures, and different dreams not just coexist, but work side by side on the basis of mutual respect.” And, he said, these countries can work to make a better life for all people by working together in “harmony and unity”. For the diverse nations of the world, this is our hope,”

he said. “We want harmony and friendship, not conflict and strife.”

So, this is a very positive statement of US foreign policy; and one which could be taken as an end to the commitment to geopolitics and a unipolar world. However, from there, the speech took a very dramatic turn. Immediately after vowing that

the policy of regime-change was over, President Trump proceeded

to list off no less than half a dozen regimes in this world which

must be changed or overthrown. Literally, he had a litany of

“monsters to destroy”, in the words of John Quincy Adams.
Apart

from vowing to “totally destroy North Korea”, he also called
to

dismantle the Iranian nuclear deal; calling the Iranian
government a “corrupt dictatorship behind the false guise of a
democracy”. And he similarly went after Syria, Cuba, and

Venezuela. Curiously, nowhere did he call out the Saudis for

their genocidal war that’s now being perpetrated against the

people of Yemen, or their support – financial and otherwise –

for the hijackers that attacked the very city in which he was

speaking on 9/11 and killed almost 3000 Americans. A case
which

is now being litigated by family members of the victims of
9/11

in front of US court.

So, after hearing the initial statements of harmony and

friendship and respect for sovereignty and not seeking to
impose

our way of life on anyone, but rather letting diverse nations

with diverse values, cultures, dreams, and even systems of

government, not merely mutually coexist but work side by side
on

the basis of mutual respect. After hearing those words –

frankly so reminiscent of what you heard John Quincy Adams say

in

his address from 1821 – it was rather shocking to then hear in exactly the same speech, President Trump proceed with a litany of

threats and regime change which frankly was reminiscent of George

W Bush's infamous Axis of Evil speech. We saw how that proceeded

with the case of the regime-change war in Iraq. So, this is precisely what John Quincy Adams had warned so strongly against

in the words "Let us not go abroad in search of monsters to destroy."

But then, after that litany of threats, President Trump then proceeded to conclude his speech by saying the following: "Our hope is a world of proud independent nations that embrace their

duties, seek friendship, respect others, and make common cause in

the greatest shared interest of all. A future dignity and peace

for the people of this wonderful Earth. This is the true vision

of the United Nations, the ancient wish of every people, and the

deepest yearning that lives inside every sacred soul."

So, as I said, it was almost like the Tale of Two Speeches, which somehow both got combined into one address. But the kind of self-contradiction and duality which was on display and came across almost as being schizophrenic on the part of the speech writer, taking very due note of the very positive aspects of what he laid out in the beginning, what maybe could be called the Trump Doctrine, the end of this unipolar world and the end of regime change; the very dangerous and negative aspects of what he then proceeded to say in the very same speech should not be sugar-coated by any means.

In speaking with Helga Zepp-LaRouche earlier today, she had the following to say. She said, "It's very clear that Foreign Minister Lavrov responded to the positive elements of Trump's speech. But it's also clear that there are very negative and very destructive elements of Trump's speech which came across as almost two different speeches. How can you denounce regime change on the one hand, and then make a list of half a dozen regimes that you demand to be changed in the very same speech?" She said that "The solution here is that Trump has to follow

through on the constructive things he said; but he must also abandon the policies which are obviously destructive. This North

Korea thing could blow up at any minute, if this policy continues," she said. "It's nice that he said the things that he

did in the beginning; but it's almost like they are two opposing

policies coming out of his mouth. What's very clear is that there are two opposing interests working on Trump. There's a war

ongoing for the soul of this Presidency. The positive elements

of this policy statement must be reinforced and strengthened,"

she said. "But, the negative elements – such as the verbal

escalation against North Korea – should be recognized as an

effort on the part of certain elements in this administration to

drive a wedge in the potential for cooperation between the United

States and China. This policy," she said, "has clearly been

inserted by the neo-con elements which are still influencing this

Presidency.

"What we must do, is demand that Trump stick to his promise

which he expressed in the campaign, to cooperate with Russia and

with China. This is the world of independent nations united for

'common cause and shared interests' which he referred to in the

conclusion of his speech. This should absolutely be pursued,"

she said, "but what that means is that this other stuff has got

to go." She noted that now with the increase in the US military

budget, which is now greater than ever before, we have nearly

\$700 billion in our military budget; far greater than the next

seven countries in the world combined. She asked the question:

How much of this money could be used for infrastructure instead?

She also emphasized that the point is that we have an

extraordinary opportunity on our hands; but there are also very

real dangers facing us as well.

In reflecting on what's occurred this week, it's always very

important to approach the situation from above; from the top

down. The defining question for anybody who's sober-minded in

international relations today is, will the world unite around the

New Paradigm of development which has been initiated by China in

the form of the New Silk Road policy? Or, will a continuation of

the perpetual warfare policy and regime-change policy of the past

two administrations be allowed to escalate and to derail this emerging potential? Both in terms of undermining the ability of

the United States and countries such as China and Russia to cooperate, and also in a very real way, threatening to actually

bring the world to the brink of thermonuclear war. Will the United States abandon the geopolitics associated with the Cold War and the British imperial of zero-sum game and unipolar hegemony, and instead embrace the win-win paradigm of peace through development and relationships between countries based on

mutual respect, mutual benefit, and mutual gain?

The answer to that question still remains unclear in the wake of President Trump's address to the United Nations General

Assembly, either in the positive or in the negative. But, if you

look at the world stage, we are watching before our very eyes, a

new paradigm in the relations between nations emerge. This is seen very clearly in the Belt and Road Initiative and all the developments that are associated with that – the positive development projects that China is bringing to central Asia, and

emphatically bringing to Africa, and bringing to Latin America.

Apart from all the political gossip and all the partisan propaganda and media punditry that you're exposed to on a daily

basis, the question for an American citizen to ask is, how will

President Trump respond to this emerging new paradigm? And how

will the United States fit into that emerging new international

dynamic of peace through development? That's the measuring rod

against which not only his words but his actions must be judged.

He has some very clear opportunities in the coming months to follow through on what is clearly his inclination for a positive

relationship with China and with Russia; including his seemingly

very positive personal relationship with President Xi Jinping.

The ASEAN summit is upcoming in less than two months, and it has been announced that President Trump will be travelling to attend the ASEAN summit. As part of that trip to Asia, he will be making his very first state visit to China. This has all of the positive potentials; it implies everything that could occur in terms of the United States joining the New Silk Road, following up on the attendance to the Belt and Road Forum by Matthew Pottinger, who was sent personally by Trump as an envoy of the United States. The personal visits that President Xi Jinping has made to the United States; the very good appointment of Terry Bransted to be the Ambassador to China, who we know has very positive views of China-US relations. Also, emphatically the question of Chinese investment into rebuilding the infrastructure of the United States, in the wake of Hurricane Harvey, Hurricane Irma, now Hurricane Maria and the destruction that that has wrought on the island of Puerto Rico. This question of not only reconstruction, but construction of an entirely new

infrastructure platform in the United States could not be more urgent. President Trump has committed himself to at least \$1 trillion in investment in that kind of infrastructure. We know

that the scale is far, far greater; and that requires a return to

Hamiltonian economics. But it also requires the United States to

enter into a very decisive and reciprocal relationship with China

in terms of mutual investment and mutual development. That is the framework around which the positive opportunities for cooperation with China can be built.

If we take that kind of approach from above and say it's not within the interstices of Congressional partisan politics, or bickering inside the halls of Congress that we're going to make

the necessary policy revolution in terms of the economics of the

United States. But it's from recognizing that a far greater global process is now underway; a dynamic which is sweeping the

planet. It's sweeping away both the geopolitical paradigm of British imperial divide and conquer geopolitics; but it's also bringing in an entirely new approach to how you construct

peace

through economic development.

So, the defining question in international relations is, how will the United States fit into that? That remains the overarching question at the very root of this fight for the soul

of the US Presidency.

As we've documented and will be continuing to document in an exposé which is forthcoming from LaRouche PAC, there is a very

real concerted effort from inside the institutions of the United

States to undermine this Presidency and to box Trump into making

very real strategic mistakes. The time has come for him to learn

those lessons and to throw that aspect out, and to embrace the

positive aspects as you could hear in the beginning of this

address to the United Nations General Assembly.

So, let me go back to the words of President John Quincy

Adams, who was our chief diplomat as Secretary of State for many

years, who was diplomat to the nation of Russia, and after being

President for one successful term, returned to the United

States

Congress and fought a battle against slavery which in turn inspired Abraham Lincoln. But in his prophetic and very prescient speech, he warned that yes indeed, the United States of

America will proclaim the "inextinguishable rights of human nature", will abstain from "interference in the concerns of others", will "respect the independence of other nations while asserting and maintaining her own." "But America does not go abroad in search of monsters to destroy." He warned that if we

were to do that, the "fundamental maxims of our policy would change insensibly from liberty to force. We would no longer beam

with the splendor of freedom and independence, but instead an "imperial diadem would be substituted, flashing in false and tarnished lustre in the murky radiance of dominion and power."

We would become the dictator of the world; "no longer the ruler

of [our] own spirit."

So, let us take a lesson from the words of John Quincy

Adams. Let us once and for all abandon the regime-change

geopolitics of the last two administrations; and let us embrace

decisively and fully the new win-win paradigm which has been spelled out so clearly by President Xi Jinping of China, both in words and in actions. And was indicated by President Trump in the beginning of his speech to the United Nations General Assembly. Let us embrace those policies, and let us abandon the policies of regime change and perpetual war. Thank you for joining me here today, and please stay tuned to larouchepac.com.

Vi er stillet over for et valg

Leder fra LaRouche PAC, 21. sept., 2017 – Det store spørgsmål, som historien stiller os i dette øjeblik, og som vil afgøre den fremtidige, historiske kurs, og endda, om der i det hele taget bliver nogen fremtidig historie, er, om USA, under præsident Donald Trump, fuldt og helt vil gå sammen med Kina og Rusland i det store Verdenslandbro-projekt samtidig med, at USA gennemfører statsmand og økonom **Lyndon LaRouches Fire Love**.

Præsident Trumps tale for FN den 19. sept., som med overlæg er blevet fuldstændig forvrænget af de løgnagtige transatlantiske medier, demonstrerer for enhver, der tager sig tid til at læse

den, hvor tæt vi er på endelig at skabe de historiske forandringer til det bedre – hvis vi handler nu. Som det ses i de nedenstående, korte uddrag, så var præsident Trumps faktiske tale en passioneret appel til den suveræne nationalstats evne til at forbedre skæbnen og vilkårene for menneskeheden, og suveræne nationalstaters evne til at gøre fælles sag på vegne af den menneskelige art og faktisk skabe en ny renæssance. Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov responderede korrekt til fremstødet i præsident Trumps tale som helhed, da han karakteriserede den som »bemærkelsesværdig« og »en meget velkommen erklæring, som vi ikke har hørt fra en amerikansk leder i meget lang tid«.

Samtidig var der også de barske fordømmelser af fire udenlandske regeringer. Der er ingen grund til at gentage dem her, for det er det eneste, medierne har dækket af talen, hvor de i en uendelighed gentager og udlægger det. Men det er uklogt, og de øger faren for krig.

LaRouche-bevægelsens bestræbelser nu kan være afgørende for, hvilken vej, dette går, selv på kort sigt. Vil kupforsøget mod præsidenten blive overvundet og endelig sætte ham fri til fuldt ud at samarbejde med Rusland og Kina, som han ønsker, og som han må? Det vil forandre alt.

Den hårde kampagne imod »Russia-gate«-svindlen mod præsidenten, som blev udkæmpet ved hjælp af *Veteran Intelligence Professionals for Sanity's* (VIPS) memorandum fra 24. juli, har inspireret flere kræfter til at gå ind i kampen. Og den har været med til at inspirere dem, der allerede kæmper, til at kæmpe mere beslutsomt og ihærdigt. I går udgav Bill Binney og Ray McGovern fra VIPS, der netop har talt på en *EIR*-konference i Manhattan den 9. sept., en ny hit-artikel, »Flere huller i narrativen om Russia-gate«, på *Consortium News*, og som snart vil komme i *EIR*-magasinet. De fører krigen direkte over i fjendens lejr og giver ingen indrømmelser. Ligeledes i går tweetede chef for WikiLeaks, Julian Assange, at hverken Robert Muellers team eller Senatets

Efterretningskomite havde »gjort sig den ulejlighed« at kontakte WikiLeaks eller ham selv. Dette gør hele deres såkaldte efterforskning ugyldig – at de ikke gør noget som helst forsøg på at kontakte en part, der alene er i besiddelse af betydningsfulde, og muligvis afgørende, beviser.

Nu har orkanen Maria »totalt ødelagt«, som præsident Trump sagde, Puerto Rico, som aldrig før i dets historie. Dets elektricitetsnet er ødelagt og må genopbygges fra grunden. Der er massive oversvømmelser. Den føderale regering responderer til nødsituationen, men det stiller omgående det overordnede spørgsmål: en genopbygning af alle de ramte områder i USA og indsættelse af den rette, nye infrastruktur, kan kun gøres gennem LaRouche-planen og LaRouches Fire Love, indbefattet massiv udstedelse af statslige kreditter sådan, som LaRouches handleplan for nødsituationen, »Ikke flere Harvey-katastrofer« fra 31. august, dikterer.

Foto: Præsident Donald J. Trump taler for den 72. samling af FN's Generalforsamling. (Official White House Photo by D. Myles Cullen)

Præsident Trump i FN – Hvad I gik glip af

21. sept., 2017 – De følgende, korte uddrag repræsenterer den reelle, overordnede retning og indholdet som helhed, af præsident Trumps tale for FN's Generalforsamling den 19. sept. – og ikke de udvalgte klip, som de løgnagtige medier i én uendelighed gentager og brygger videre på. Et blik på det komplette udskrift eller en video, der ikke er klippet i, bekræfter dette. Ingen, der er offer for de transatlantiske

medier, ville have nogen anelse om, hvorfor den russiske udenrigsminister sagde til interviewerne fra Associated Press og TASS, at han fandt talen »bemærkelsesværdig«.

Trump sagde:

»Det står i vores magt, ifald vi vælger det, at løfte millioner ud af fattigdom, hjælpe vore borgere til at realisere deres drømme og sikre, at nye generationer af børn kan vokse op, fri for vold, had og frygt.

For at overvinde nutidens farer og opfylde forhåbningerne til fremtiden, må vi begynde med fortidens visdom. Vor succes afhænger af en koalition af stærke og uafhængige nationer, der omfavner deres suverænitet for at fremme tryghed, fremgang og fred, for sig selv, og for verden.

Vi forventer ikke, at forskellige lande skal være fælles om den samme kultur, de samme traditioner eller endda de samme regeringssystemer. Men vi forventer, at alle nationer overholder disse to, suveræne kerneforpligtelser: at de respekterer deres eget folks interesser og alle andre, suveræne nationers interesser. Dette er denne institutions skønne vision, og det er fundamentet for samarbejde og succes.

Stærke, suveræne nationer lader forskellige lande med forskellige værdier, forskellige kulturer og forskellige drømme ikke blot sameksistere, men arbejde side om side på basis af gensidig respekt.

Stærke, suveræne nationer lader deres folk tage deres egen fremtid i besiddelse og have kontrol over deres egen skæbne. Og stærke, suveræne nationer giver personer lov at blomstre i livets fylde, som det var Guds plan.

I Amerika søger vi ikke at påtvinge nogen vor livsstil, men lader den snarere skinne som et eksempel, alle kan se. Denne uge giver vort land en særlig grund til at være stolte over dette eksempel. Vi fejrer 230-års jubilæet for vor elskede

Forfatning – den ældste forfatning i verden, der stadig er i kraft ...

I udenrigsanliggender fornyer vi dette grundlæggende princip om suverænitet. Vor regerings første forpligtelse over for dens folk, over for vore borgere – er at tjene deres behov, sikre deres tryghed, beskytte deres rettigheder og forsvare deres værdier.

Som USA's præsident vil jeg altid sætte Amerika først, ligesom I, som ledere af jeres lande, altid vil, og altid bør, sætte jeres lande først. [Applaus]

Alle ansvarlige ledere er forpligtet til at tjene deres egne borgere, og nationalstaten er fortsat det bedste middel til at opløfte menneskenes livsbetingelser.

Men, at skabe et bedre liv for vort folk, fordrer også, at vi arbejder sammen i tæt harmoni og enhed for at skabe en mere sikker og fredelig fremtid for alle folk ...

Med opfyldelsen af vore forpligtelser over for vore egne nationer, indser vi også, at det er i alles interesse at søge en fremtid, hvor alle nationer kan være suveræne, fremgangsrige og trygge ...«

Og som konklusion sagde han:

»Vi udsender nu en opfordring om en stor opvågnen af nationer, om en genoplivelse af deres ånd, deres stolthed, deres folk og deres patriotisme.

Historien stiller os spørgsmålet, om vi lever op til opgaven. Vort svar vil være en fornyet vilje, en genopdaget beslutsomhed og en genfødt helligelse. Vi må besejre menneskehedens fjender og befri selve livets potentiale.

Vort håb er et ord – og en verden af stolte, uafhængige nationer, der omfavner deres forpligtelser, søger venskaber, respekterer andre og gør fælles sag i den største

fællesinteresse af alle: en fremtid med værdighed og fred for befolkningen på denne vidunderlige Jord.

Dette er De forenede Nationers sande vision, ethvert folkeslags ældgamle ønske og den dybeste længsel, der lever i hver eneste, hellige sjæl.

Lad dette være vor mission, og lad dette være vort budskab til verden: Vi vil kæmpe sammen, yde ofre sammen og stå sammen for fred, for frihed, for retfærdighed, for familie, for menneskehed og for den almægtige Gud, der skabte os alle.

Tak. Gud velsigne jer. Gud velsigne verdens nationer. Og Gud velsigne Amerikas Forenede Stater. Mange tak.«

Det Hvide Hus har udlagt talen i sin helhed på sin website: <https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2017/09/19/remarks-president-trump-72nd-session-united-nations-general-assembly>

https://www.youtube.com/watch?v=6-Hk_po6KGI

Trump udviser lederskab; Mobilisér amerikanerne for økonomisk genrejsning og infrastruktur

Leder fra LaRouche PAC, 11. sept., 2017 – På 16-års dagen for 11. september-angrebet på USA, er USA blevet ramt af ødelæggelserne efter to forskellige orkaner, med en tredje på vej. I modsætning til den respons på 11. sept., der kom fra George Bush, som omgående etablerede politistatsinstitutioner i USA og indledte processen med »permanent krigsførelse« – for

det meste mod nationer, der absolut intet havde med 11. sept. at gøre – så responderer Trump til de aktuelle katastrofer med sandt lederskab. Efter at have fået en omfattende briefing om orkanen Irmas hærgen i Florida, instruerede Trump søndag alle føderale organisationer til at give fuld støtte til FEMA (Federal Emergency Management Agency) og til at »fortsætte med at støtte delstatsindsatser og lokale indsatser for at redde liv, fremme bestræbelser for at finde husly og efterkomme anmodninger om hjælp til berørte områder«. De forskellige militære grene er mobiliseret til at sørge for redning og nødforsyninger af mad, vand og andre fornødenheder til de millioner af fordrevne mennesker. Han ringede personligt til guvernørerne i de stater, der lå på Irmas vej, for at forsikre dem om fuld støtte fra den føderale regering.

Trump vendte sig ligeledes mod det Demokratiske Partis lederskab for at vedtage en tværpolitisk lov om at dirigere \$15 mia. af føderale midler til at påbegynde processen med genopbygning i Texas, og der vil behøves langt flere midler til at påbegynde genopbygningen efter Irma.

Et par milliard dollars vil naturligvis end ikke begynde at genoprette skaderne efter de nylige orkaner, og da slet ikke indlede processen med at genopbygge nationens smuldrende infrastruktur, for at forhindre den næste omgang naturkatastrofer i atter at fange nationen uforberedt til at forsvare sig. Hertil kræves en lancering af mekanismer til udstedelse af statslig kredit i Hamiltons tradition, for at skabe de flere billioner af dollars, der kræves for atter at gøre USA til en produktiv nation, som det skitseres i **LaRouches Fire Love.**

Trump hælder også mod at afslutte den såkaldte politik for »gældsloft« – som ville være et skridt hen imod at muliggøre et anlægsbudget for byggeri af infrastruktur gennem statslig kredit, der ifølge sin natur frembringer sin egen tilbagebetaling ved at løfte nationens produktive platform som helhed.

Trumps mobilisering skaber betingelserne for, at dette langt større foretagende kan realiseres. Den amerikanske befolkning væmmes ved Bush- og Obamaregeringerne, der pumpede billioner af dollars ind i bailouts for Wall Streets og City of Londons institutioners spillekasino-gæld, alt imens de førte evindelige krige i udlandet og gennemtvang nedskæringspolitikker hjemme.

Kast et blik ud i verden. Blot i sidste uge bragte BRIKS-konferencen i Xiamen og det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok repræsentanter for flertallet af verdens nationer og folkeslag sammen for at udvide den Nye Silkevejsproces, under ledelse af Kina og Rusland, for at opbygge moderne nationer i den tidligere koloniserede verden, og for at åbne en af verdens sidste, »fremskudte grænseposter« i det russiske Fjernøsten, gennem internationalt samarbejde. I dag mødtes i Bangkok politiske ledere og erhvervsledere fra Thailand, Japan, Kina, Europa, Malaysia, Singapore og andre, for at fremskynde byggeriet af kanalen tværs over Kra-landtangen i det sydlige Thailand, et af de store projekter, som Lyndon LaRouche har promoveret i mere end tredive år, siden han holdt hovedtalen på en lignende konference i Bangkok i 1984.

Forskellen i dag er, at Bælte & Vej Initiativet nu eksisterer – som ligeledes første gang blev promoveret af LaRouche, som opfandt betegnelsen »Nye Silkevej« efter Sovjetunionens sammenbrud, som et middel til at forene verden gennem udviklingssamarbejde. Visionen om Store Projekter, der blev blokeret af det britiske geopolitiske system, der har domineret USA siden Franklin Roosevelts og Jack Kennedys død, bliver nu gennemført i forbløffende tempo under det Nye Silkevejsparadigme.

Præsident Trump har gjort det klart, at USA bør være en del af denne proces i samarbejde med Rusland og Kina, for atter at gøre Amerika stort på samme måde, som Kina atter gør Kina stort gennem samarbejde om udvikling, og som Rusland på samme måde atter gør Rusland stort. Dette er ikke en konkurrence ud fra principperne om nulsumsspil og geopolitik, men derimod et

krav om, at menneskeheden nu opgiver sin barnagtige adfærd og skaber en samarbejdende verden, der er mennesket værdigt.

Foto: Præsident Donald J. Trump ved Austin Emergency Operations Center, 29. aug., 2017.

Del II af MANHATTAN-MØDE, 26. aug.:

»Bring USA ind i det Nye Paradigme, Nu!«

Spørgsmål til Helga Zepp-LaRouche

Jeg talte med nogle mennesker i Europa i de seneste par dage i forskellige lande, og de siger alle: »Jeres politik vinder. Det kommer. I ved, I var en meget vigtig indflydelse. Dette er jeres politik.« Så folk, der har kendt os længe, ved dette, og derfor skal I blot sikre jer, at mange folk kender til dette alternativ, for når folk først ved, at der er et helt andet system, begynder de at tænke på en helt anden måde, og de bliver vrede over, at man fortæller dem løgne, eller at sandheden holdes tilbage fra dem. I øjeblikket er det væsentlige, at være overbevist om, at, når folk først kender til dette, så forandrer de sig. Jeg mener, vi har et fantastisk moment, for det eneste, der behøves, er, at præsident Trump annoncerer noget stort, som Roosevelt gjorde med New Deal. Jeg ville ikke forsværge, at Trump ikke kan gøre det. Jeg mener, at Trump har karakteren til det, han har temperamentet til at overraske sine modstandere, og jeg mener,

at vi skal skabe betingelserne i landet, der kan tilskynde ham til at gøre dette. Vi må øge presset på befolkningen for, at Trump skal satse på et overordnet design for USA, som er større end presset fra Wall Street på ham, for at blive inde i kassen. De ønsker at inddæmme ham. De truer ham; hvis han ikke kapitulerer, så vil de dræbe ham eller impeache ham.

Download (PDF, Unknown)

Ikke flere Houston-katastrofer:

Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der må ske 'lige med det samme'

Leder fra LaRouche PAC, 31. august, 2017 – I dag udstedte LaRouche PAC en erklæring om, hvad der må gøres i betragtning af, at orkanen Harveys ødelæggelser ikke er en »naturlig« katastrofe, men er et resultat af kriminelle politikker. Erklæringen vil ligeledes udkomme på tryk i næste nummer af *The Hamiltonian*, LaRouche-bevægelsens plakat-avis, der uddeles i New York, sammen med hele Helga Zepp-LaRouches tale på konferencen den 26. august i New York City, om den amerikanske infrastruktur-nødsituation. [Erklæringen kan læses på engelsk her.](#)

Ikke flere Houston-katastrofer:

Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der må ske 'lige med det samme'

Katastrofen i Texas er en menneskeskabt katastrofe, der skete som følge af denne nations valgte repræsentanternes kriminelle neglekt; de valgte repræsentanter, der har fortsat med at støtte Wall Streets spekulationsøkonomi og imperieambitioner, alt imens de samtidig fremfører, at nationen ikke har råd til at genopbygge og erstatte sin forældede og nedbrudte, økonomiske infrastruktur. For tredje gang siden 2005 er store, amerikanske byer blevet oversvømmet og deres indbyggere bragt til fortvivlelse, fordi planerne for ny infrastruktur, der kræver investeringer for titals milliarder, til beskyttelse af befolkningen, er blevet ignoreret og afvist. Orkanen Harvey er nu den overhængende, værste, nationale katastrofe i nationens historie, og det er en katastrofe, som ikke behøvede indtræffe.

I 2005 dræbte orkanen Katrina næsten 2.000 mennesker og anrettede økonomiske skader for \$130 mia. Først da, og langsomt, blev nye sikkerhedsforanstaltninger til oversvømmelseskontrol og barrierer mod havet langt om længe bygget for New Orleans, til en brøkdel af de menneskelige omkostninger og omkostningerne for skaderne, som stormen forårsagede. Hvor mange unødvendige dødsfald og lidelser kunne dette projekt have afværget?

Fire år senere mødtes det Amerikanske Civilingeniør-selskab i Manhattan for at diskutere flere muligheder for barrierer mod flodbølger i New York City-området. Det økonomiske overslag for den største af disse muligheder lød på \$9 mia. Regeringen besluttede ingenting at gøre. Så dræbte superstormen Sandy i 2012 flere end 100 mennesker og forårsagede økonomiske tab for \$65 mia. Netop nu gennemlever indbyggere i New York-området »Helvedessommeren«, med det 100 år gamle, regionale

transportsystem, der for fem år siden blev oversvømmet og beskadiget, og som heller ikke blev repareret eller erstattet i det nødvendige tempo.

De svimlende økonomiske og menneskelige lidelser, forårsaget af orkanen Harvey i Texas' og Louisianas golfområde, kendes endnu ikke, men vil vokse i størrelsesorden i takt med, at vandet trækker sig tilbage; men, hvad man i mange år har vidst, er, at Texas' byer ved golfen er i fare for oversvømmelser, og gentagne gange er blevet oversvømmet. Alligevel er der ikke blevet bygget nogen sikkerhedsforanstaltninger mod oversvømmelser eller infrastruktur til beskyttelse mod orkaner, siden slutningen af Anden Verdenskrig. Man havde udarbejdet planer for et nyt system for Houston-området, men omkostningerne på \$25 mia. blev vurderet til at være »for høj« en pris for vore Wall Street-dominerede regeringskontorer og valgte repræsentanter. Nu er hundrede af milliarder af dollars, og uvurderlige menneskeliv, gået tabt.

Alle disse katastrofer, samt andre i den seneste tid, kunne have været afværget for en brøkdel af de sluttelige omkostninger i tabt rigdom, for slet ikke at tale om tabte liv. Medierne insisterer over for amerikanerne, og katastrofen i den enkelte by skyldes byens særlige økonomiske vaner, dens beliggenhed, dens jurisdiktioners indbyrdes skænderier, dens ignorering af klimaforandring eller dens beliggenhed tæt på vand! Dette er nonsens. Wall Street, der gentagne gange er blevet reddet ved statslige midler (bail-out) til milliarder af dollars uden, at det har medført noget som helst andet end øget forarmelse for det amerikanske folk, må ikke længere have lov at diktere USA's økonomiske politik.

»Nationen kræver handling, og handling nu!«, med præsident Franklin Roosevelts ord. Under hans præsidentskab og op igennem 1940'erne blev ny infrastruktur – såsom Tennessee Valley Authority – til afværgelse af sådanne »naturkatastrofer« finansieret af statslig kredit, såsom via

Reconstruction Finance Corporation og Works Progress Authority.

Orkanen Harvey, der drukner byer i det østlige Texas, bør være den alarmklokke, der afslutter 70 år, hvor landet har været uden sådanne statslige kreditinstitutioner.

Et kursskifte er nødvendigt

Den 30. august krævede Lyndon LaRouche et »kursskifte« i politikken »med det samme«. Han krævede den omgående skabelse af en national (dvs. statslig) kreditinstitution til ny, højteknologisk infrastruktur, ligesom det, Franklin Roosevelt anvendte, da langt størstedelen af vores nuværende infrastruktur blev bygget. Der er intet alternativ til skabelse af en statslig kreditinstitution som den, Alexander Hamilton brugte, og som er i overensstemmelse med vores Forfatning, til at finansiere de nødvendige billioner i nye infrastrukturinvesteringer.

Vi må ligeledes handle for at genindføre Glass/Steagall-bankopdeling med det samme, med endnu en overhængende finanskriser, og med Wall Street, der fortsætter med at forhindre reel, produktiv investering. At gøre det muligt for Wall Street at fjerne Glass/Steagall-loven i 1990'erne førte til et krak, der var årsag til tabt rigdom for \$10 billioner, massearbejdsløshed og ufortalte tab og afkortning af menneskeliv.

LaRouche insisterer på, at hans »**Fire Økonomiske Love til at redde nationen**« omgående må gennemføres, hvis dette land skal komme sig over orkanen Harvey og forebygge lignende katastrofer, der stammer fra vores rådende, fysiske økonomi, der er som en tikkende bombe:

- Genindfør Glass-Steagall: bryd Wall Street og dets magt op;
- Skab statslige kreditinstitutioner baseret på FDR's Reconstruction Finance Corporation og Alexander

Hamiltons nationalbanker;

- Investér kreditten i ny infrastruktur med frontlinjetechnologier, inklusive højhastighedsjernbaner, fjerde generations fission, samt teknologier til fusionskraft og moderne systemer til beskyttelse mod storme og til vandmanagement;
- Vedtag et »forceret program« for opnåelse af fusion, som økonomisk drivkraft: lad en stor udvidelse af NASA's rumforskningsprogram forsyne os med drivkraften bag produktivitet og produktiv beskæftigelse.

Et Nyt Paradigme begynder at virke

Kinas Bælte & Vej Initiativ, et internationalt projekt for nye »jernbane-landbroer« og store projekter for infrastrukturudvikling, tilbyder omgående samarbejde om kreditten til og byggeriet af ny infrastruktur i USA. Dette initiativ iværksætter nu store projekter, som de længe har identificeret som værende absolut nødvendige, såsom Krakkanalen i Sydøstasien og genoplivningen af Tchadsøen i Subsaharisk Afrika, projekter, som Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, længe har været fortalere for.

Helga og Lyndon LaRouche leder en national mobilisering, der fokuserer på at få præsident Trump til omgående at bringe Amerika ind i det af Kina initierede Bælte & Vej Initiativ for byggeri af ny infrastruktur i hele verden. Dette »win-win«-initiativ, og USA's tilslutning til dets projekter i hele verden, samt ligeledes USA's byggeri af sin egen, nye infrastruktur, betyder genoplivningen af USA som en industrimagt.

Den 26. august talte **Helga Zepp-LaRouche på en konference i Manhattan** om infrastruktur-nødsituationen i USA, hvor hun kom med følgende forslag:

»Tænk engang på det enorme potentiale, der åbner sig, hvis USA ville samarbejde med Bælte & Vej Initiativet«,

sagde Zepp-LaRouche til konferencen.

»Jeg mener, det er vigtigt, at man forestiller sig et helt andet system. Hvis USA i dag ville gøre, hvad Franklin D. Roosevelt gjorde – en New Deal, Glass-Steagall, samarbejde med Kina – kunne USA opleve en industriel revolution, større end på noget andet tidspunkt i sin historie. Folk må simpelthen forestille sig, at vi nu befinder os ved et systems afslutning, et system, der ikke kan reddes. Vi må erstatte det med et totalt andet system, og det har de fleste mennesker simpelthen svært ved at forestille sig, men der er eksempler på sådanne forandringer. Marshallplanen i Europa var f.eks. et sådant eksempel, og Meiji-restaurationen i Japan var et sådant eksempel – det, som Roosevelt gjorde med New Deal, så folk må simpelthen tænke, at en sådan dramatisk forandring absolut er mulig i dag.«[1]

LaRouche PAC har påtaget sig ansvaret for at få præsident Trump og Kongressen til at udføre denne handling. Men det er ligeledes alle amerikaneres ansvar, der tænker på sig selv som borgere: de, der aktivt har støttet præsidenten eller senator Bernie Sanders; de, der ikke støttede nogen, på grund af afsky for manipulationen, og den fortsatte manipulation, af valget, men som har ønsket en drastisk ændring i politikken med afindustrialisering og Wall Street-spekulation, der styrer landet; de, der kender mennesker, der blev dræbt eller gjort hjemløse og forarmede af de af Wall Street forårsagede »naturkatastrofer«. De må nu alle handle og lade deres stemmer blive hørt.

For, at se på, hvad der, nu igen, sker med store, amerikanske byer, fører alle ved deres fulde fem til den samme konklusion: Der er intet alternativ.

Foto: Oversvømmelser forårsaget af orkanen Harvey nær Houston Downtown. 27. august, 2017. (Youtube Screengrab / Evan Mallett)

[1] Citatet er fra 'Spørgsmål til Helga Zepp-LaRouche', efter hendes indledende indlæg. (-red.)

APPEL: PRÆSIDENT TRUMP, EFTERFORSK BRITISK UNDERMINERING AF USA

Appel til præsident Donald Trump,

Det Hvide Hus,

1600 Pennsylvania Avenue, N.W.

Washington, DC 20500.

Lyndon LaRouche har, med hensyn til den igangværende svindelagtige skandale med Russia-gate, der er rettet mod præsident Trump, erklæret, at det amerikanske folk må kræve, at det igangværende, forræderiske britiske kup imod præsidentskabet, og nationen, stoppes, og at gerningsmændene retsforfølges og fængsles. Vi, underskriverne, erklærer os enige med erklæringen og det følgende:

1. Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) har fremlagt beviser for præsident Trump for, at Rusland aldrig hackede Demokraternes Nationalkomite. De omtalte e-mails blev lækket af en insider, og ikke hacket, og blev efterfølgende manipuleret for at tilskrive Rusland ansvaret. En ny særlig anklager bør udpeges for at efterforske dem, der er ansvarlige for at begå det efterfølgende svindelnummer, der har skadet og delt hele vor nation så meget.
2. Der er rigelige registrerede beviser, der viser, at

britiske institutioner og tjenester udførte et samordnet angreb på kandidat, og nu præsident, Donald Trump med det formål at øve indflydelse på, og dernæst omstøde, resultatet af det amerikanske valg. Handlingerne udført af tidligere MI6-agent Christopher Steele og hans firma Orbis Business Intelligence, der er involveret i at skabe falske og slibrige anklager mod præsidenten, efter at være blevet betalt over \$1.000.000 af tilhængere af Hillary Clinton, er frugtbare mål for efterforskning, ligesom også handlinger, udført af GCHQ (det britiske NSA), er det. Hvis en ny, særlig anklagers efterforskning viser britisk indblanding, bør den særlige relation mellem USA og Storbritannien opgives i enhver henseende.

Med LaRouches ord, Opgiv det britiske system. Red folket.

Underskrift ...

(Bemærk, at Appellen på LaRouchePAC's webside også kan underskrives af udlændinge).

Download (PDF, Unknown)

Krigsfeberen stiger – 'Først Rusland, og dernæst Kina'

Leder fra LaRouche PAC, 6. aug., 2017 – John Pilger, en voldsom kritiker af det angloamerikanske krigsparti, kom

lørdag med en skarp advarsel om en fremstormende atomkrig. »Et kup mod manden i Det Hvide Hus er i gang«, skrev han på Truthdig. »Det skyldes ikke, at han er et afskyeligt menneske, men at han vedvarende har gjort det klart, at han ikke ønsker krig med Rusland ... De har inddæmmet Rusland og Kina med missiler og et atomvåbenarsenal. De har brugt neonazister til at installere et ustabil, aggressivt regime i grænselandet til Rusland – den måde, hvorpå Hitler invaderede og forårsagede 27 millioner menneskers død ... først Rusland, og dernæst Kina.«

Dette kommer i kølvandet på den tilsvarende, skarpe advarsel fra Oliver Stone i fredags, hvor han påpegede det vanvid, som demonstreredes af den næsten enstemmige kongresvedtagelse af sanktioner mod Rusland (som Trump har erklæret forfatningsstridige og tilføjer, at han ikke vil håndhæve sådanne forfatningsstridige love). Stone konkluderede: »Nu forstår jeg, hvordan Første Verdenskrig begyndte.«

Begge disse mænd ringer med en nødvendig alarmklokke, men forstår ikke, hvad den nødvendige løsning er, som den formuleredes af Lyndon LaRouche den 31. juli:

»Det amerikanske folk må kræve, at det igangværende kup mod det amerikanske præsidentskab og selve nationen stoppes og dets gerningsmænd retsforfølges og fængsles. Det britiske system må opgives, og præsidenten må ikke spare nogen indsats for at redde dette lands befolkning, og resten af menneskeheden, fra yderligere britiskdirigeret forsagelse af deres liv. Opgiv briterne; red folket.«

Den britiskanstiftede Kolde Krig, der blev iværksat umiddelbart efter deres amerikanske nemesis Franklin Roosevelts død, er nu atter på plads, men nu i en verden, i hvilken enhver krig vil være af en termionuklear art og resultere i afslutning af civilisationen, som vi kender den, eller endda menneskehedens udslettelse. Ud over at fortælle Winston Churchill lige op i ansigtet, at USA ikke ville

udkæmpe krigen for at redde Det britiske Imperium, indgik Roosevelt også et partnerskab med Rusland og Kina – præcis de nationer, som han vidste, var nødvendige og fyldestgørende for at besejre Det britiske Imperium og den nazistiske svøbe, det havde frembragt. Hans utimelige død og det efterfølgende Harry Truman præsidentskab, fremskyndede Amerikas nedslagtning af titusinder af uskyldige mennesker i en atomforbrænding (for præcis 72 år siden i dag i Hiroshima) samtidig med, at det også hjalp koloniherrerne tilbage i deres tidligere kolonier og således gennemtvang flere generationers anti-kolonikrige og endnu mange hundrede af tusinder af unødvendige dødsfald.

Det, vi i dag konfronteres med, er langt værre.

Det til trods for, at løsningerne ikke alene kendes – de er blevet promoveret af LaRouche i de seneste 50 år – men nu også er for hånden og gennemføres under Kinas og Ruslands lederskab i hele Eurasien, Afrika og Latinamerika, i form af Bælte & Vej Initiativet – den Nye Silkevej, der initieredes af Lyndon og Helga LaRouche efter Sovjetunionens sammenbrud, som et middel til at opnå fred gennem udvikling og afslutningen på krigsførelse som et middel til imperiemagt.

Trump holder stand. Han lagde korrekt skylden på Kongressen for de forværrede relationer mellem verdens to førende atommagter og meddelte, at han vil sende en repræsentant til at mødes med russerne mht. den betændte krise i Ukraine. I dag mødtes udenrigsminister Rex Tillerson i over en time med udenrigsminister Sergei Lavrov på sidelinjen af ASEAN-mødet i Manila, og samtidig demonstrerer fremskridtet i Syrien for verden, hvordan terrorisme kan besejres gennem et tæt, amerikansk-russisk samarbejde.

I mellemtiden demonstrerer Kina, hvordan udvikling kan transformere områder i verden, der i århundreder er blevet udplyndret og i øvrigt ignoreret af de vestlige magter. I denne weekend har de netop indgået kontrakt om at bygge et enormt vandkraftværk i Angola som en del af deres

transformation af afrikansk infrastruktur, og de har annonceret investeringer i Haiti til mange milliarder dollar, og som vil omfatte elektricitet, jernbaner, boliger, markeder og endnu mere og skabe 20.000 jobs frem til årets afslutning. Hvor ynkeligt gør det ikke Obamas udtryk for sympati for ofrene for jordskælvet, der ødelagde denne nation i 2010, alt imens han dårligt nok løftede en finger for at genopbygge noget som helst, for slet ikke at tale om at transformere landet til en moderne nation!

De ti sydøstasiatiske nationer og Kina indgik i dag aftale om en ramme for en Adfærdskodeks i det Sydkinesiske Hav og markerede således endnu et skridt hen imod fred og samarbejde i dette område af verden, nu, hvor Obamas indblanding i Filippinerne er blevet afsluttet med valget af Rodrigo Duterte, der er vært for ASEAN-møderne i Manila. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi roste fremskridtet i området, som fortsat vil gå fremad, sagde han, hen imod et »omfattende strategisk partnerskab«, så længe »der ikke finder nogen alvorlig forstyrrelse sted fra udenforstående parters side«, og således åbenlyst refererede til Obama-årene.

Alt imens faren for krig har nået et kritisk punkt, så har en sådan fare også et enormt potentiale for, at det »nye paradigme« kan feje hen over Europa og USA. Europæerne er rasende over de sekundære sanktioner imod deres økonomier under loven om sanktioner mod Rusland, og mange ledende personer kræver nu en genoprettelse af relationer med Rusland og en afvisning af diktaterne, udstedt af USA's Kongres. Mens Trump og Tillerson er fortalere for fornuft mht. Rusland og Kina, så er delegationer fra industri og landbrug på besøg i Kina og ser hen til kinesiske handels- og infrastrukturinvesteringer til at være med til løfte landet ud af sine vanskeligheder.

Som LaRouche har fremført, så må Amerika tilslutte sig den Nye Silkevej. Tiden er inde.

USA's Kongres angriber nu INF-traktaten

3. aug., 2017 – Næste fase af det forræderiske angreb fra Kongressens side mod amerikansk-russiske relationer bliver INF-traktaten (Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty), baseret for den foreløbigt ubeviste påstand om, at Rusland krænker traktaten gennem at teste og deployere et jordlanceret krydsermissil, der falder inden for den forbudte rækkevidde af 500 til 5.000 km. Loven om forsvarsbudgettet for 2018, der er blevet vedtaget i Repræsentanternes Hus og er under overvejelse i Senatet, beordrer Forsvarsministeriet til at påbegynde udviklingen af et jordbaseret krydsermissil, der krænker traktaten. Det ville kræve, at præsidenten afgør, hvorvidt Rusland har, eller ikke har, indledt aktiviteter, der ikke overholder traktaten, og hvis en sådan afgørelse falder, ville det bestemme, at USA ikke længere er bundet af traktatens begrænsninger. Det Hvide Hus har allerede angrebet denne bestemmelse i Husets lov, i en erklæring af 12. juli, fordi den »på en måde, der ikke hjælper, binder administrationen til et specifikt missilsystem, der ville begrænse de potentielle muligheder for militær respons«, og den »ville også vække bekymring blandt NATO-allierede og kunne fratage administrationen den fornødne fleksibilitet til at foretage vurderinger om timingen og arten af at påkalde vore juridiske midler under traktaten«.

Administrationen er imidlertid ikke de eneste, der er bekymret over bestemmelserne om INF-traktaten. »Nu, som før, så har kort- og mellemdistanceatommissiler ingen afskrækkende værdi, alt imens de gør det mere sandsynligt, at fejlslutninger fører til det utænkelige«, sagde senator Patrick Leahy (D-Vt.), der stemte for ratificeringen af traktaten i 1988, i en udtalelse

til *Politico*. Andre eksperter, *Politico* har konsulteret, påpegede dens åbenlyse forfatningsstridighed. »Den går ud over Kongressens magtbeføjelser«, sagde Mallory Stewart, der var assisterende vice-udenrigssekretær i Afdeling for Våbenkontrol, Verifikation og Overholdelse frem til tidligere i år. »Den ignorerer den magtens deling, som har været anerkendt, siden vor Forfatnings skabelse.«

General Paul Selva, næstformand for generalstabscheferne og normalt en høg mht. spørgsmålet om russernes overtrædelser, satte, under en høring i Kongressen i juli måned, spørgsmålstegn ved den militære nytte af sådanne våben. »I betragtning af stedet og deployeringen af det specifikke missil, giver de ingen fordel i Europa«, sagde Selva. Med hensyn til manglen på et sådant våben i USA's arsenal, fremførte Selva, at USA's militær kan udgøre en risiko for ethvert mål, det behøver, ved hjælp af fly- og skibslancerede krydsermissiler, der ikke er omfattet af INF-traktaten.

Foto: USA's præsident Ronald Reagan og Sovjetunionens generalsekretær Mikhail Gorbatsjov giver hinanden hånden efter ratificeringen af INF-traktaten i 1988.

Amerikas fjende nummer Ét er Wall Street

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – USA befinder sig nu i sit ottende år med en årlig økonomisk vækst på under 2 %, med en økonomisk infrastruktur, der er ved at falde fra hinanden, og ødelagt af dødsfald relateret til narkotikamisbrug blandt en befolkning i sin bedste alder, med faldende skatteindtægter og med enorme gældsbobler med udeblevne betalinger og på vej

mod et finanskrak. Hvor tåbeligt er det så, at formanden for generalstabscheferne, general Dunford, ikke kan blive enig med sig selv, om nationens topfjende og top-nationale sikkerhedstrussel er Rusland, Kina eller Nordkorea!

Denne fjende er Wall Street og finansmagten i London, som det er allieret med. Der er en hel del, der beviser, at det amerikanske folk indser dette. Men deres valgte repræsentanter vil ikke give dem et lederskab for at bryde Wall Streets kasinoer op og standse et »nyt 2008-krak« således, at økonomien faktisk kan blive genopbygget.

De fleste amerikanere er klart ikke enige i »Russia-gate«, det hektiske forsøg på at feje befolkningen ind i en ny McCarthyisme imod præsident Trump, og som blev indledt af personer fra britisk efterretning for mere end et år siden og stadig dominerer de nationale medier. De vil have, at det stopper. De støttede, at Glass-Steagall kom med i begge partiers nationale valgprogram. En nylig opinionsundersøgelse viser, at flertallet af alle vælgere ønsker skat på benzin sat op og anvendt til at bygge ny infrastruktur. De ønsker en genopbygning af nationens industrikapacitet, og rumforskning vækker større interesse hos potentielle astronauter end nogen sinde før.

Men på samme måde, som Wall Street indfangede 'tea party'-bevægelsen fra 2009, med dens modstand mod bail-out og Wall Street, og forvandlede den til »nul-regeringspartibestyrelsen« i det nuværende Repræsentanternes Hus; så er præsident Trump nu omgivet af en regulær Wall Street-liga, der er modstander af Glass-Steagall, af enhver intervention for at genoplive den industrielle økonomi og enhver indblanding i Wall Streets fremstormen mod endnu en nedsmeltning af lån, der er omdannet til finansielle instrumenter. Et medlem af denne liga, finansminister Mnuchin, er så bestikkelig, at han pålagde udenrigsminister Tillerson finansielle sanktioner for ikke at være tilstrækkelig anti-russisk.

Det er grunden til, at LaRouche Politiske Aktionskomite – LPAC – nu har mobiliseret for at bekæmpe Wall Street – og City of London – og forhindre et transatlantisk finanssammenbrud, værre end i 2008. Præsidentens vitale fredspolitik i samarbejde med Rusland og Kina, der på beundringsværdig vis fastholdes imod krigsslagordenen i medierne, Kongressen og efterretningstjenesterne, vil blive fejet bort, hvis vi tillader dette sammenbrud at slå til.

Handlingerne under denne mobilisering er en Glass/Steagall-reorganisering af bankpraksis og kredit, finansiering af nye, fysiske infrastrukturprojekter over hele kontinentet, en accelereret tilbagevenden til rumforskning og et forceret program for udvikling af fusionskraft. I alle disse spørgsmål vil samarbejde med Kinas Bælte & Vej infrastrukturinitiativ være af afgørende betydning.

Fjenden er Wall Street; den må brydes op.

(photo Alex Proimos / Flickr / CC BY-NC 2.0)

**Stop det næste økonomiske
kollaps –
LaRouches Fire Love, NU!
LaRouchePAC Internationale
Webcast,**

21. juli, 2017

Benjamin Deniston: Vi har et par vigtige afsnit til jer i dag, inklusive annonceringen af en nødmobilisering, der i dag lanceres af LaRouchePAC, med et krav om forebyggende handlinger, der er nødvendige for at standse et nyt finanskollaps – et kollaps, der er værre end krisen i 2008. Det kommer vi til.

Vi vil også afspille en video med en appel fra fr. Helga Zepp-LaRouche, der taler direkte til det amerikanske folk; med en opfordring til, at det amerikanske folk rejser sig og forsvarer præsident Trump, især med hans løfter om at genopbygge den amerikanske økonomi gennem at vedtage Glass-Steagall og satse på det Amerikanske Økonomiske System. Videoen kommer lige om lidt.

Vi vil afslutte med nogle rapporter direkte fra gaden om LaRouche Politiske Aktionskomite (LPAC) i hele landet. Så bliv her på kanalen, for dette får du med sikkerhed ikke i medierne i dag, og som er en ægte aflæsning af, hvad det faktisk almindelige, patriotiske, amerikanske folk ønsker; hvad de tænker nu, og hvad de ønsker at gøre.

Men før vi kommer til disse to sidstnævnte afsnit, har vi i dag en meddelelse om, at LaRouchePAC udsteder en nødmobilisering og kræver, at de relevante regeringer griber til forebyggende handlinger for at standse et nyt kollaps af det transatlantiske finanssystem. I løbet af de seneste 24 timer har både Lyndon og Helga LaRouche krævet denne nødmobilisering; der skal føres både i USA og i nationerne i hele Europa for at kræve, og gennemtvinge og forlange, at de relevante regeringer – inklusive præsident Trump – griber til de nødvendige, forebyggende handlinger for at reorganisere finanssystemet og reorganisere det økonomiske system. Og at gøre dette, før den nye sammenbrudskrise rammer. Alle, der følger os her på LaRouchePAC, ved, at de forebyggende

handlinger, der må foretages omgående, er absolut krystalklare. Vi har LaRouches økonomiske genrejsningsprogram, Fire Love, der begynder med vedtagelse af Glass-Steagall som blot det første, indledende skridt.

Før vi kommer nærmere ind på dette, vil vi belyse den kendsgerning, at der er nye diskussioner og nye bekymringer om mange mulige udløserpunkter for denne nye finanskriser. Vi har f.eks. nye udviklinger i den såkaldte italienske bankkrise; der faktisk ikke er begrænset til Italien, men det er, hvad man diskuterer. I de seneste par dage har diverse finanseksperter advaret om, at 16 ud af 19 italienske banker – det er 85 % af bankerne i Italien, 16 ud af 19 – i øjeblikket ikke kan leve op til de europæiske standarder mht. misligholdte lån (Non-performing Loans; NPL)[1]. Det rapporteres, at disse banker skal rejse \$32 milliard for at leve op til EU-standarder. Denne helt nye udvikling kommer i sammenhæng med en igangværende krise i eurozonen. For eksempel har Marco Zanni, både i sine egne interviews med andre publikationer og i interviews med LaRouchePAC, advaret om, at vi nu har kurs mod en ny bankkrise. Han har udtalt sig offentligt imod dette og har meget nøje overvåget situationen med de italienske banker og eurozone-banker. Under diskussionen i morges med fr. Helga Zepp-LaRouche, kom hun med en meget klar pointe. Hun sagde: »Hvis der er amerikanere, der tror, at dette er et italiensk spørgsmål, eller dette er et europæisk spørgsmål, så må I hellere tro om igen og indse, hvad situationen er.« Det er almindeligt kendt, at amerikanske banker har en derivateksponering på over \$2 billioner over for europæiske banker. Det er ikke noget nyt; vi så det i 2007, 2008, 2009. Det transatlantiske banksystem er så indbyrdes sammenflettet og afhængigt, at en nedsmeltning i en hvilken som helst af disse regioner let kan sende hele systemet til tælling.

Det er den situation, vi ser på i Europa. I USA er der signaler over det hele. For eksempel situationen i Texas,

hvor, den 11. juli, *Houston Chronicle* rapporterede, at selskabers misligholdelse af lån i hele staten Texas i dag allerede er højere, end den var under krisen i 2008-2009. Så selv om vi angiveligt ikke er i en krise – det er, hvad man fortæller os – så er graden af selskabers misligholdelse allerede højere i Texas i dag, end den var under krisens højdepunkt, da den sidst voksede frem. Dette omfatter visse helt enestående situationer. For eksempel, en situation, der beskrives som »uhørt«, en begivenhed uden fortilfælde; og det var sammenbruddet af en Houston-baseret, privat kapitalfond ved navn EnerVest, Limited, der vurderedes til \$2 milliard. Men, efter dens kollaps, vurderedes den helt ned til nul. Før denne begivenhed ville typiske tab fra denne form for situation, hvor en privat kapitalfond går ned, ende med et tab på 25 %. Her har vi tab på 100 %. Dette bliver åbenlyst indrømmet som en begivenhed uden fortilfælde. *Wall Street Journal* interviewede under sin dækning af det eksperter, der advarede, »Flere andre energi-fokuserede fonde er i fare for en lignende situation«.

Ud over denne specifikke situation i Texas er det velkendt, at graden af selskabers misligholdelse i hele landet allerede var i støt stigning i hele 2016 og fortsættende i 2017. Der er endnu en situation omkring restancer i billån, der nu er på et niveau, der kan sammenlignes med restancerne i ejendoms lån i 2006, umiddelbart inden kollapset af boblen i ejendoms lån. Jeg håber, vore seere er klar over, at billån er blevet brugt til en lignende virkning med at skabe værdipapirer og andre bjerge af svindellån på basis af disse oprindelige lån. Man er bekymret for, at restancerne på billånene på samme måde kunne udløse en krise.

Og så har vi selvfølgelig den igangværende saga om de uophørlige bailouts med politikken for kvantitativ lempelse. I Europa sender enhver blot antydning eller diskussion om, at den Europæiske Centralbank skal nedskære deres QE – kvantitativ lempelse – bailout-program omgående markederne ud

i uro. Så her otte, ni år inde i dette fortsatte bailout-program, sender den blotte nævnelse af at nedskære dette en lille smule markederne ud i krise; for blot at give jer en fornemmelse af, hvor følsom situationen er dér.

Vi bringer disse punkter frem, fordi de blot er nogle mulige punkter, der kunne udløse denne krise. Jeg vil gerne understrege, at Helga Zepp-LaRouche her til morgen specifikt satte fokus på den italienske banksituation som et kritisk område, man skulle overvåge. Men dette er blot mulige udløserpunkter; ikke ét af dem er i sig selv årsagen. Ethvert af disse punkter kunne gå af, de kunne udløse nedsmeltningen; eller, det kunne blive noget helt andet. Som vi drøftede det med Lyndon og Helga LaRouche, så er årsagen den samme, systemiske fallit i hele det transatlantiske system, der stod bag krisen i 2008, og som ikke blev løst på nogen som helst måde af bailout. Helga understregede her til morgen, at, ikke alene løste bailout ingenting; det førte faktisk systemet over i en fremgangsmåde med reel, accelereret udplyndring af befolkningen i USA og Europa. Udplyndring af det amerikanske og europæiske folk i et desperat forsøg på at opretholde og fortsætte denne boble. Vi har nu nået et nyt vendepunkt i denne krise.

Vi kunne nævne mange ting om dette, men blot et par udviklinger, der er sket i de seneste dage: Nye rapporter om de ødelæggende virkninger af nedskæringer af pensioner, som et resultat af Obamas politikker. Vi har især et tilfælde med Multi-employer Pension Fund Reform Act[2], som Obama underskrev og satte i kraft i 2014; hvilket angiveligt skulle have været et forsøg på at redde mange pensioner fra at gå ned, til trods for, at disse pensioner angiveligt skulle være garanteret til de mennesker, der indbetalte til dem og havde tjent dem. Vi hører nu, at nedskæringer på op til 63 % af disse pensioner er blevet annonceret over for medlemmerne af Cleveland Stålarbejdere Lokal 17. Dette er blot ét eksempel, og det første eksempel, på, hvad der kunne blive en hel bølge

af massive nedskæringer af pensioner for denne form for arbejdere, som et resultat af disse politikker fra Obama-æraen. Det er sikkert overflødig at sige det, men det er altså en massiv nedskæring; man tager folk, der har planlagt en anstændig middelklasse pensionisttilværelse, og nu kastes de ud under fattigdomsgrænsen. Dette truer med hjemløshed for mange af disse mennesker.

Det er blot ét eksempel. Mere generelt er det også blevet annonceret, at 33 forskellige stater i hele nationen nu rapporterer om nedgang i deres forudsete indtægter. Hvilket betyder, at vi må være forberedt på fornyet diskussion om nedskæringspolitik i hele landet i diverse stater, som respons hertil. Og, som vore seere er udmærket klar over, så har vi selvfølgelig det igangværende, fysiske sammenbrud af USA; hvilket er et absolut indbyrdes forbundet og indbyrdes afhængigt spørgsmål. Den basale, nødvendige finansiering for blot en minimal, basal vedligeholdelse af vore infrastruktursystemer – de systemer, der holder vores økonomi i gang, der holder folk i live – er blevet nægtet; er blevet fjernet under dette sindssyge, Wall Street-kørte, spekulative system.

Pointen er, at dette system er mere råddent, end det var i 2008. Ethvert af det amerikanske folks fysiske vilkår er værre, end det var i 2008, som et resultat af Bush' og Obamas politik. Vi er nu ved et punkt, hvor boblen igen er rede til at bryde; der er mange mulige udlødere. Som respons til denne situation har Lyndon og Helga LaRouche understreget, at vi må kræve forebyggende handling. Vi kan ikke vente på, at krisen rammer og så respondere i sammenhæng med et krisescenarie. De relevante regeringer må gå ind og intervenere og forhindre et sammenbrud med LaRouches Fire Love-programmet. Hvis vi venter på et kaotisk kollaps, kunne det være for sent.

LaRouches Fire Love-program er ganske enkelt, det er meget klart. Man kan finde mere information på LaRouchePAC-websiden. Programmet begynder med 1) Glass-Steagall; en anerkendt,

kraftigt støttet handling for at omstrukturere banksystemet ved at rejse en brandmur mellem legitim, standard, kommerciel bankpraksis og så de mere spekulative hasardspilspraksisser af den type, der praktiseres af investeringsbanker og Wall Street. Simplet hen adskille dem; det er alt, man behøver gøre som første skridt.

Hr. LaRouches trin 2 er at komme ind med et statsligt banksystem i Hamiltons tradition. Skab en ny nationalbank, der kan udstede kredit til disse kommercielle banker og andre banker til at finansiere et finanssystem, der er frit og uafhængigt af Wall Street, City of London og disse internationale finansoligarker. Det er, hvad vor nation har gjort på forskellige tidspunkter i hele vores historie; det er en politik, der er rodfæstet i den Amerikanske Forfatning og vor nations grundlæggelse, for at have statslig, national kontrol over det monetære system, over vores kreditpolitik. For at sikre, at vi kan kontrollere, hvordan vi bruger vores penge, hvorhen vi dirigerer vores kredit, og at vi ikke er prisgivet Wall Streets eller et internationalt finanskartels luner.

Men det bringer os frem til punkt 3, som virkelig er afgørende for hr. LaRouches enestående indsigt i realøkonomisk vækst og genrejsning; og det er at sikre, at vi ikke blot skaber kredit til jobs som sådan, men at kreditten må gå til produktive jobs, der øger arbejdskraftens fysiske produktivitet; der øger den fysiske nettoproduktion af de varer, der er nødvendige for at det amerikanske folk kan opretholde samfundet. Der må være en forståelse og en prioritering af kreditudstedelse til ting, der med garanti har denne fysiske væksteffekt, der vil skabe en anti-entropisk forøgelse af vækst i den amerikanske økonomi. En fremtrædende komponent i dette er infrastruktur; en genopbygning af infrastrukturen; opbygning af en ny infrastrukturplatform for vores land, på et højere niveau. Det er denne form for fysiske investeringer, der behøves. Som et nationalt, højhastigheds-jernbanenet, der helt vil forandre

transport i hele landet. Nye vandsystemer, nye energisystemer; sådanne ting.

Det 4. punkt i LaRouches Fire Love er et forceret program for termonuklear fusionskraft; og dens anvendelse til at støtte en ny rummission, med videnskab som drivkraft, for udvikling af Månen og udvidelse af menneskehedens snarlige aktivitet i Solsystemet. Og igen; dette er rodfæstet i hr. LaRouches erkendelse af, at dette er en form for investeringer, der ikke bare koster penge. Men de fremmer og fremtvinger faktisk den form for teknologiske og videnskabelige revolutioner, der rykker hele samfundet opad. Apolloprogrammet, det forcerede Måneprogram, betalte mange gange den oprindelige investering tilbage gennem effekterne af de nye teknologier, der blev udviklet til denne mission, og som dernæst blev benyttet i hele økonomien. Det er basal, økonomisk vækst; og hele denne pakke er nødvendig, som et hele, som en totalitet, for at komme ud af denne krise.

Det er, hvad hr. LaRouche har sagt siden før nedsmeltningen i 2007-2008; og nu siger han det igen. Tiden er nu inde til, at folk lytter og griber til handling omgående, og ikke venter på, at dette her skal ske igen.

Vi ved alle – vi har diskuteret det – at præsident Trump viser en åbenhed over for at satse på dette program. Han har åbent udtalt sin støtte til Glass-Steagall. Han har åbent diskuteret det Amerikanske System for politisk økonomi; noget, der sandsynligvis ikke er blevet omtalt af nogen præsident i godt og vel 100 år. Spørgsmålet er sandsynligvis, om der overhovedet har været en præsident i dette tidsrum, der forstod, hvad det ville sige; vi skal nok tilbage til Franklin Roosevelt. Men Trump har lagt disse ting på bordet; han har opfordret til at støtte disse politikker. Men, det amerikanske folk må indse, at dette er en kamp. Han går op imod Wall Street; han går op imod City of London; han går op imod det britiske establishment med denne politik. Han har brug for den nødvendige støtte til at sikre, at han rent faktisk kan bringe

dette program til at bære frugt.

Og vi er nu kommet til en særlig videotale, som Helga Zepp-LaRouche optog tidligere på ugen som en direkte appel til det amerikanske folk om ikke blot at læne sig tilbage og klage eller håbe. Men derimod at gribe til omgående handling for at sikre, at vores præsident har støtten til disse særlige spørgsmål og har mulighed for at gennemføre sit økonomiske revolutionsprogram. Det er ikke nogen let kamp; det er ikke en kamp, hvor hverken det ene eller andet udfald er garanteret. Lige nu er det en kamp, hvor udfaldet er åbent. Så vi afspiller nu Helga Zepp-LaRouches bemærkninger for jer.

(Se: Helga Zepp-LaRouches videotale, med dansk oversættelse: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=20761>)

Her følger resten af webcastet i engelsk udskrift:

DENISTON: So I think that was a very clear and appropriate message, and I think that transitions us directly to our concluding brief segment on the show today; which is the response that we're getting from the American people when we take this message to them. As you hopefully know, LaRouche PAC is not a news service; we're not just here providing information. We are a political action committee; we are active all around the country, online, social networks; but also in the streets around the nation. What we are getting is a very clear and strong response when the proper leadership – as Helga just displayed – is brought to the American people. Despite all of this crazy media bombardment and what Helga referenced in terms of the top-down control of the political parties trying to maintain

these different narratives about Trump, about the election, about Russia, etc., etc. The reality is, the common American person has a very clear and immediate response when the actual issues of the economic breakdown, the fight against Wall Street, and the need to rebuild the country along the lines of LaRouche's Four Laws are brought to them. When these points are brought to them, they respond. Democrat, Republican, independent, Green, whatever. There is a unity in the American people that needs to be mobilized, built upon, and rallied to support Trump on these specific measures, so he can take on Wall Street; take on the City of London; and preempt this crisis with the entire Four Laws program. So, with that, we have a very short additional video report we want to bring to you, featuring LaRouche PAC organizer Kevin Pearl from the Boston, Massachusetts area. He has a report on the activity and response he's getting from his direct activity with the American people.

KEVIN PEARL

: Hi. Kevin Pearl with the LaRouche Political Action Committee in Raynham, Massachusetts. I just wanted to give people a quick report of the responses that we've been getting out in the streets over the course of the last week; which is very different from what you might expect from the media reports. The reality is, a huge number of Democrats – particularly blue-collar Democrats – are thrilled to see us

out

here defending Trump. This is not a Republican-Democratic question. There's a division between those who want to reindustrialize and rebuild the country and are thrilled at the

idea of Trump investing \$1 trillion or more in American infrastructure, versus those who are willing to defend the Wall

Street financial casino at all costs. People are disgusted by the propaganda that Russia somehow stole the election. Many people sheepishly say, "Frankly, I like Putin. I think he's doing more to stop terrorism than Obama did or Bush did."

Many

people sheepishly admit that they themselves are Democrats; because they think that only Republicans support the President,

because of the media brainwashing. The reality is, Americans want to rebuild the country along the lines of Republicans that

think like Lincoln and Eisenhower, and Democrats that think like

Franklin Roosevelt and John Kennedy. It's time to cut the partisan crap and do that.

So, that's the sense that we're getting in the streets out here. That's my quick report for today. Keep in touch.

DENISTON: So, as you saw there, that's one taste of what we're getting. We also had similar reports from around the country. I'll just highlight very briefly a fun report we got from the greater New York Manhattan area; where one of our organizers was approached by a somewhat suspicious character who

was asking very probing questions and kind of trying to get under

our skin a little bit. At a certain point, when provoked, she said, "Well actually, I was told to come down here and harass you

guys, because you have some support of Trump as part of your presentation here on our street corner. I was alerted through my Facebook group that we should go down here and harass you for being Trump supporters.” We got into a basic discussion with the woman; she agreed with us on everything we were talking about. She wants Glass-Steagall, she wants the Four Laws program, she wants to rebuild the country. So, it’s another example of how thin this propaganda is that’s being put out by the media. What cuts through it is the economic reality of the situation and the actions needed. So, if we can mobilize the American people – and that is your job out there as our audience, as our activists, as our supporters. One leading item we still have is our petition, calling on the Congress to support this activity to rebuild the country. We need to continue to build support around that; build support for the Four Laws program as a whole. Again, just to reiterate, we are now launching an emergency campaign to call for preemptive action. There are new signs that this system, which has been rotted to the core for many years now, and is only being supported by the looting of the general population; that this system is now coming to the point where it is ready to blow out again. It could be tomorrow; it could be next week. It’s not a mechanical scenario where one particular event is going to trigger it; it could be any event. The problem is in the inherent nature of the system itself, not in any of these particular scenarios we cited earlier – although those should be watched as potential triggers. So, that’s our situation now. That’s our task before us.

We are happy to bring you this show this week, and we will continue to bring you more information as things develop. Thank you for joining us at larouchepac.com.

[1] Et banklån regnes for misligholdt, når der går mere end 90 dage, uden at låneren betaler de aftalte afdrag og renter. Misligholdte lån – NLP'er – kaldes også »dårlige lån«.

[2] Multiemployer Pension Reform Act fra 2014 er en føderal lov, der havde til formål at tillade visse amerikanske pensionsordninger, der har utilstrækkelige midler og dermed risikerer insolvens, at reducere de udbetalinger, de skylder pensions-indbetalerne.

Helga Zepp-LaRouches Appel til den amerikanske befolkning: Hjælp jeres præsident Trump med at opfylde sine valgløfter og genindføre Glass-Steagall

21. juli, 2017 – Der er nye udviklinger i verden, som de fleste amerikanere virkelig ikke har den fjerneste anelse om, fordi de gængse medier ikke rapporterer om det. Det er, at der meget hurtigt er ved at vokse en ny geometri frem i verden, som præsident Trump relaterer positivt til. For næsten fire år

siden indledte Kinas præsident Xi Jinping en politik, som han kaldte den Nye Silkevej. Det, som det rent faktisk er, er – i traditionen efter den asiatiske Silkevej – at opbygge infrastrukturen i planetens indlandsområder i Asien, i Eurasien, i Afrika, i Latinamerika. Denne politik har forandret verden til det bedre. Det er blevet en særdeles attraktiv model, fordi den tilbyder den form for udvikling, der ikke var der før. Derfor er folk i Latinamerika og Afrika meget glade, for de ser for første gang håb og muligheden for at overvinde fattigdom for altid.

Præsident Trump har etableret en meget god relation med præsident Xi Jinping. Lige siden mødet på Mar-a-Lago i Florida i april, er de to kommet virkelig godt ud af det med hinanden. Der er en meget god kemi mellem dem, og dette møde fungerer virkelig godt. Som et resultat sendte præsident Trump en repræsentation på meget højt niveau til Bælte & Vej Forum, som var et topmøde om dette nye initiativ, og som omfattede 110 nationer. USA blev repræsenteret af Matt Pottinger. I mellemtiden har de indgået mange positive aftaler – investeringsaftaler – især om eksport og import mellem USA og Kina.

Mødet mellem præsident Trump og præsident Putin fra Rusland i forbindelse med G20-topmødet i Hamborg var ligeledes meget positivt. På trods af forsøgene på at forhindre denne form for samarbejde, så indgik de en aftale om en våbenstilstand i Syrien og bragte håb om en afslutning på denne forfærdelige krig i dette land; og de-konfliktionen mellem de to militærstyrker fungerer.

På en anden front, nemlig Nordkorea, har den nye præsident Moon for Sydkorea ligeledes tilbudt direkte samarbejde mellem de to landes militær og diskussioner med Nordkorea. Dette støttes af Kina. Så med præsident Trumps nye, strategiske politik og forbedringen i relationerne mellem USA og Kina, og mellem USA og Rusland, befinder vi os potentielt i en helt ny geometri. Hvis præsidenterne for de tre mest magtfulde lande

på denne planet – USA, Kina og Rusland – kan arbejde sammen om at løse problemerne i brændpunkterne, men også mere generelt etablere fuldstændig nye relationer og gå tilbage til en ny detente og afslutning af den Kolde Krig; så er dette så vigtigt for verdensfred og hele menneskehedens levebrød.

Der er dog et stort problem, en Akilleshæl. Det er, at, pga. den enorme kampagne imod Trump, Russia-gate, hele dæmoniseringen af Trump, har det endnu ikke været muligt for ham at opfylde sine valgløfter mht. økonomien. Og USA's økonomi er virkelig i færd med at kollapse; tallene er absolut afslørende. Der er bankerotter, og vi står på randen af at få endnu et kollaps som i 2008; men denne gang langt, langt større, for alle tallene er langt værre. Infrastrukturen kolliderer. I New York har man i øjeblikket »Helvedessommeren«, med brand i tog og folk i panik; dette er simpelt hen en fuldstændig uholdbar situation. Det er derfor ekstremt presserende nødvendigt, at præsident Trump bliver støttet i opfyldelsen af sine valgløfter om at investere *mindst* \$1 billion i den amerikanske infrastruktur. Han har modtaget tilbud fra Kina, der tilbyder at investere \$60 milliard i amerikanske statsobligationer, som Kina ejer, i infrastruktur i USA. Der er andre tilbud om sådanne investeringer.

Problemet er, at der netop nu foregår en stor kamp. Demokraterne, der står bag Russia-gate, vil ikke tage ansvaret for årsagerne til, at de tabte valget; men det var politikken med globalisering, der gjorde de rige rigere og flertallet af befolkningen fattigere, og så selvfølgelig disse interventionskrige, der skaber ødelæggelse over hele planeten. Og Demokraterne vil ikke tage ansvaret for dette, og de vil ikke slippe Russia-gate. Men også de neokonservative i det Republikanske Parti forsøger at forhindre Trump i at forbedre relationerne med Rusland og med Kina; og i særdeleshed i at gennemføre nye love for Wall Street.

Men, dette er den afgørende ting. Trump må opfylde sit valgløfte om at gennemføre Glass-Steagall og gå tilbage til

det Amerikaske Økonomiske System, som han har nævnt i flere taler; at han ønsker at gå tilbage til Alexander Hamiltons, Henry Clays, Abraham Lincolns og Henry C. Careys politik og gennemføre Glass-Steagall. Men han kan ikke gøre det alene. Han er involveret i så mange kampe, at han har brug for jer. Jeg appellerer til jer; støt jeres præsident på dette tidspunkt i hans kamp. Vi befinder os på en enorm, historisk korsvej; vi kan rent faktisk bevæge verden ind i sikkerhed og forsøge at overvinde faren for termonuklear krig og civilisationens udslettelse, for altid. Jeg sagde for flere måneder siden, at, hvis præsident Trump lykkes med at forbedre relationerne med Rusland og Kina, kan han blive én af de største præsidenter i amerikansk historie. Det er fortsat min absolutte overbevisning; men han kan ikke gøre det alene.

Tillad mig derfor, fra udlandet, at appellere til jer som amerikanske patrioter. Hjælp præsident Trump med aktivt at opfylde sine løfter.

**RADIO SCHILLER den 18. juli
2017:**

**Fremskridt i Syrien og
Nordkorea;
men nu skal LaRouches Fire
Økonomiske Love gennemføres,**

plus en rapport om Carnegie Hall-koncert i NYC til minde om Sylvia Olden Lee

Med næstformand Michelle Rasmussen

Læs her en anden rapport om koncerten:

I New York City, i det historiske Carnegie Hall, blev en stor kunster og digter æret med en koncert i anledning af hendes 100-års dag: Sylvia Olden Lee, der blev født på dagen for koncerten, den 29. juni, i 1917. En hyldest til hendes minde og til forevigelse af hendes levende eftermæle blev sponsoreret af Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur, med deltagelse af Schiller Instituttet, for et totalt fuldt hus og et publikum, der var passioneret involveret i mindet om og fejringen af arven efter denne utrolige kvinde.

Koncerten, »En hyldest til Sylvia Olden Lee, mester-musiker og lærer« bestod af arier, der blev sunget af førende elever af Sylvia Olden Lee i hele USA, og som nu er førende operasangere, og af mennesker, som hun havde rørt, og som havde lært af hende og levet ved hendes side. Den verdenskendte Simon Estes sang også. Der var arier og lieder af Verdi, Donizetti, Brahms, Schubert; men der blev også sunget afroamerikanske spirituals, der var så stor en del af arven efter denne kvinde. Sylvia Olden Lee, der var den første afroamerikanske stemmetræner, som blev ansat af Metropolitan Opera. Hun skabte ligeledes muligheden for, at operasangerinden Marian Anderson kunne bryde farvebarrieren og blive den første, sorte sanger til at synge på Metropolitan Opera, med mange andre, der sidenhen fulgte. Der var også udvalgte korstykker af spirituals, der blev sunget af et 220-mand stort kor, der omfattede Schiller Instituttets kor, og som også sang Ave Verum Corpus af Mozart og Halleluja-koret

fra Beethovens Kristus på Oliebjerget. Det var en absolut fantastisk musikalsk begivenhed, men også en begivenhed, der bærer vidnesbyrd om den menneskelige sjæls udødelighed. For jeg tror, at, som alle, der deltog i denne hyldestkoncert kan fortælle jer, så blev Sylvia Olden Lee ikke blot mindet på denne koncert; hun var fysisk og åndeligt til stede for dem, der var samlet i dette lokale til hendes ære.

Fokuser på den strategiske sandhed, ikke sniksnakken

Leder fra LaRouche Pac, 13. juli, 2017 – En underskrevet lederartikel i går i Global Times, en engelsksproget avis, der ejes af Kinas People's Daily, sagde, »Trumps team er, på trods af en konstant strøm af negative nyheder, i færd med gradvist at konsolidere sit greb om magten. Konstante historier om hans russiske forbindelser begynder at lyde som baggrundsstøj.«

Faktisk er arrogancen, frækheden og lydstyrken af disse britiske-styrede Russia-gate-historier omvendt proportionale – ikke alene i forhold til sandhedsindholdet, men også til deres styrtdykkende troværdighed hos det amerikanske folk.

Amerikanerne indser sandheden i det, ruslandsekspert Stephen Cohen sagde til Tucker Carlson fra Fox News den 7. juli, dagen for topmødet mellem Trump og Putin. Carlson spurgte Cohen: »Professor, det første, man lægger mærke til, er, hvor meget, pressen er forankret i, at dette møde mellem vores præsident og den russiske præsident skal mislykkes. Hvorfor skulle de ønske, at det mislykkes?«

Cohen svarede: »Det er en form for pornografi. På samme måde, som der ikke forekommer nogen kærlighed i pornografi, er der

heller ingen nationalinteresse at finde i disse angreb mod Trump og Putin.« Han sagde, at hans undertekst for topmødet ville være, »Potentiel nyt, historisk anti-koldkrigspartnerskab for detente indledt af Trump og Putin; men i mellemtiden optrappes forsøg på at sabotere det«.

I en artikel i *The Nation* i går skrev Cohen, at topmødets fire hovedpræstationer var: 1) at formalisere og symbolisere det nye detente-partnerskab mellem den amerikanske og den russiske præsident; 2) en aftale om at samarbejde i Syrien imod de derværende terroriststyrker, ikke alene på de annoncerede, begrænsede måder, men på mere udvidede måder, hvilket betød at enes med Moskva om, at den syriske præsident Assad må forblive ved magten, i det mindste indtil ISIS er helt besejret; 3) skabelsen af en bilateral, amerikansk-russisk kanal til forhandling af en afgørelse af den ukrainske borgerkrig og stedfortræderkrig, og herved at gå uden om, eller reducere, den rolle, der hidtil er spillet af Tyskland og Frankrig, og som i det store og hele er mislykkedes; og 4) en aftale om at drøfte måder til begrænsning af farerne ved cyber-teknologi i internationale anliggender.

Cohen har ikke altid haft ret, men han har ret her. Dette var virkelig »potentielt historisk«.

Vil amerikanerne nu bøje sig for disse Russia-gate-skandaler, der har til formål at vende det, der blev opnået på topmødet, og gå tilbage til konfrontation og krig med Rusland? Selvfølgelig ikke. Pointen understreges af en universitetsundersøgelse, der rapporteres i *The Nation* i dag af James Carden: »Lokalsamfund mest berørt af krig vendte sig hen imod Trump i 2016.« Husk, at USA konstant har været i krig i 15 år, men »det store flertal af borgere har ikke nogen direkte forbindelse med disse soldater, der kæmper, dør og vender sårede hjem fra kamp« i Mellemøstens evighedskrige. Undersøgelsen finder, at »der er en signifikant og meningsfuld forbindelse mellem et lokalsamfunds grad af militær opofrelse«, såsom dødsfald og lemlæstelse af soldater, »og så

dets støtte til Trump«. Selvfølgelig er der det.

De britisksponsorerede journalister og »talking heads« begår den samme fejltagelse, som de gjorde under præsidentvalget i november, 2016. De taler op ad vægge ned ad stolper imellem sig – og de er alle enige, altså må det være sandt. De blev mere og mere højrøstede, og mere og mere ekstreme – så gik de i seng den 8. november, og da de vågnede næste morgen, havde de alle sammen taget fejl.

Under en diskussion om dette i dag kommenterede Mike Steger fra LaRouche PAC Policy Committee: »Under vores diskussion her i går talte vi om, at vores sprog er alt for afgrænset og begrænset ved, at vi indskrænker os til de taktiske begivenheder og ikke er fokuseret omkring at indfange de epokegørende udviklinger, som er dét spørgsmål, det drejer sig om for hele menneskeheden.«

Foto: Præsidenterne Putin og Trump på sidelinjen af G20-topmødet i Hamborg, 7. juli, 2017.

**Lad være med at sluge den
inducerede
pessimisme – Den nye
økonomiske
verdensorden er allerede på**

pLads

Leder fra LaRouche PAC, 6. juni, 2017 – Til amerikanere og europæere, der døgnet rundt, og alle ugens syv dage, udsættes for en spærreild af rapporter om globale katastrofer, om Trump, der står over for afsættelse ved rigsretssag, om verden, der snart brænder op pga. global opvarmning og flere og flere 'fake news' – falske nyheder – og 'fake' videnskab og bevidst fremkaldt pessimisme – kom videre i teksten! Verden har forandret sig.

Momentum i vor samtids historie defineres af den enorme sejr for menneskeheden, der blev konsolideret på Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde den 14.-15. maj i Kina, efterfulgt af Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 1.-3. juni, i Rusland.

Disse fora gik langt videre end til at fremlægge en håbefulld vision om en fjern fremtid, men fremlagde også en kortlægning af den transformation af hele planeten, der har fundet sted i løbet af de seneste par år gennem processen med den Nye Silkevej samtidig med, at man har opnået et forpligtende engagement på vegne af det store flertal af den menneskelige race, for at fortsætte denne udvikling i et forhøjet tempo.

USA var deltager i denne proces, med præsident Trump, der sendte en seniordelegeret til Beijing, og med 300 førende industrifolk, der deltog i Skt. Petersborg. Helga Zepp-LaRouches deltagelse på Bælte & Vej Forum, og på fora og i presseinterviews i hele Kina i to uger efter BVF-begivenheden, demonstrerede anerkendelsen i Kina af, at hun og hendes mand, Lyndon LaRouche, tilbage i 1990'erne havde initieret processen med at erstatte den Kolde Krig med udviklingsprojekter, der fysisk og kulturelt forbinder nationer, ligesom den oprindelige Silkevej havde gjort det i fortiden.

I dag talte Helga Zepp-LaRouche til de amerikanske medlemmer

af LaRouche-organisationen om det presserende nødvendige i at løfte befolkningen ud af det kontrollerede miljø, som er skabt af de desintegrerende politiske partier, de neokonservative og de mislykkede massemedier. Er infrastrukturen i din by ved at smuldre, som den er i New York City? Stil dig selv spørgsmålet: Hvad ville Kina gøre? Inden for et eller to år ville Kina erstatte forfaldet med nye højhastighedsjernbaner, svævetogs- (maglev-) undergrundsbaner, produktion af elektricitet ved hjælp af kernekraft og nye faciliteter til uddannelses- og sundhedssektor. Og, med initiativet for Bælte & Vej, sammen med de udviklingsbanker, de har skabt, bringer Kina denne proces til resten af verden – inklusive (hvis vi accepterer) til USA.

Dette er, hvad Franklin Roosevelt og John F. Kennedy ville have gjort. Dette er, hvad LaRouche, meget detaljeret, har foreslået hen over de seneste 50 år, siden Kennedy blev dræbt af dem, der foragtede hans vision og videnskabelige optimisme. I dag gennemgik Zepp-LaRouche, hvordan denne organisation har udarbejdet udstrakte udviklingsprojekter for Afrika, for Latinamerika, for det Indiske Hav/Stillehavsområdet og for Nordamerika, og ligeledes for en tilbagevenden til Hamiltons, Lincolns og Roosevelts politikker for udstedelse af statskreditter, der ville fremme sådanne store projekter. Men dette er præcis de forslag, der i dag bliver implementeret under Kinas og Ruslands lederskab!

Der er ingen tid at spille med hensyn til at vække den amerikanske befolkning og de europæiske befolkninger til at gå med i det nye paradigme, der står lige foran dem, men som er skjult af den løgnagtige presse, og af deres egen frygt og pessimisme. Hidtil har præsident Trump nægtet at bøje sig for den nye 'McCarthy-isme', som er orkestreret af briterne og deres aktiver i USA, og som tror, at befolkningen er blevet så »fordummet«, at den vil acceptere den absurditet, at et venskab med Rusland og Kina er en forbrydelse mod amerikansk frihed og demokrati.

Det vil ikke virke. LaRouche-organisationen er, med løsningerne på hånden, strategisk placeret til at bryde igennem moradset for at bringe USA og Europa fuldt og helt ind i den Nye Silkevej, for at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingslov og statsbankpraksis i Hamiltons tradition, og for at gå sammen med resten af verden i forceringen af den menneskelige videns fremskudte grænser og skabe en fremtid, der er menneskeheden værdig, her på Jorden, og i vore fremtidige kolonier i rummet.

Præsident Trump annoncerede torsdag, at USA forlader Paris-klimaaftale

2. juni, 2017 – Præsident Trump annoncerede torsdag (1. juni), at USA forlader Paris-klimaaf-talen og sagde blandt andet, at en exit af aftalen ville gøre det muligt for USA at flytte flere mennesker ud af fattigdom ved at udnytte energiresurser. Direktør for EPA (Environmental Protection Agency) Scott Pruitt sagde, at præsidenten holdt sine løfter til »de glemte mænd og kvinder, til arbejderklassen og de fattige arbejdere«. Alle implementeringer af aftalen blev omgående stoppet.